

مهسعوود محهمهد

وردبوونهوه له چهند باسیکی ریزمانی کوردی

وهشانی یه کهم: «کۆری زانیاری کورد»، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، بهغدا-1974

وهشانی دووم: سایتی www.mamosta.net سالی 2009

پیشه کی

زمانی کوردی له هه موو میژوودا خاوه نیکی دهسه لاتدار و دلسۆزی نه بووه. له وه ته ی ماده کان لیان تیک چوو. بهر له 2500 سال زیاتر، میلله تی کورد خاوهن کیانی سیاسی و حکومت نه بووه تا کوو توانیبیتی خزمه تی زمانه که ی بکا و به ره و ژوورتری بیا به هوی سازدان و له چه رخ دانیه وه بو به کارهینانی ئه ده بی و ره سمی و هونه ری یا خود هه ره نه بی ریزمان و ده ستوره کانی پیا ریزی و وه ک زمانیکی یه کگرتوو له سه رانسه ری کوردستاندا بیهیلایته وه. مه ل و گیای ده شتوده ر چه ند له خۆوه ده ژین و زۆر و که م ده که ن و ریکه وتی خۆش و ناخۆش به ره و پینش و به ره و پاشیان دیتی و ده با زمانی کوردیش، له چاو زمانه کانی تری خاوهن کیان و حکومت، هینده خۆرسک و بی شوان و باغه وان و په رژین و ئاو و دان بووه. لیره به پیشه وه نه ده سبژاریک کراوه، نه خزمه ت و خۆراکیکی دیوه نه یارمه تییه ک دراوه له که وتن راست بیته وه یا خود به سه ر پینانه وه تاقه تی راوه ستانی هه بی. تازه به تازه نه بی به جۆریکی سه ره تایی و که وتوره وت پشکینه وه ی تیدا ده کری و هه ولی به ره و پینش بردنی ده درئ، له کۆنه وه نه بیستراوه چ لایه نیکی ده سه لاتدار خۆی تیگه یان دبی مه گه ر خۆ تیگه یان دنی دوژمنانه و ناحه زانه. ئه مه ی لیره دا ده یلیم وه ک به لگه نه ویست (بدیهیه) دیته به رچاوان، یه کیک بیه وی نه یسه لمینی ئه رکی هینانه وه ی به لگه بو نه سه لماندن ده که ویته ئه ستوی خۆیه وه.

میژووی میلله تی کورد به هه موو تاریکی و نه زانراوی و بیتۆزینه وه ی خۆیه وه هیشتان له زمانی کوردی به رچاوتر و شوینه وار پروونتر: ره نگه بتوانین کورته باسیکی به سه ره اتی میلله ته که مان بگێرینه وه، پینه پین له چه ند هه زار سالیکه وه تا رۆژانی ئیستا له گه لیدا سه ره و ژیر بینه وه و تا راده یه کیش له و به سه ره اته بگه ین و هوی روودانی، که مکهم، به ده سته وه بده ین، به لام زمانه که مان زۆر و که م سه رگوزه شتی نیوه مه علومیشی نییه، که س ناتوانی و نازانی بلی بهر له هه زار سال زمانی کوردی چۆن بووه و له هجه کانی له چ باریکدا بوون، فه ره هنگی وشه کانی چه ند بوو، ریزمانی ئه وسای له چاوه هی ئیستای چ جوداوازییه کی هه بوو، دواتر چی به سه ره ات و له کام ریبازه وه به ره و شکلی ئیستا که ی گلیر بووه... پیشتر چۆن بوو، که وتبووه بهر تاوی کام سه قافه ت، چه ند له هجه بوو، له هجه کانی له چیه وه په یدا بوون و چۆن له یه کتر دوور که وتنه وه، بوچی دوور ده که وتنه وه.

پوخته ی گوته ئه وه یه تا ئیستا ئه وه ی له باری میژووی زمانی کوردی و له هجه کان و فه ره هنگ و ئه ده ب و فۆلکلۆریه وه ده زانین هه ره ئه وه یه که له هه لکه وتی ئیستا که و رابردوویه کی زۆر نوئ بۆمان ده رده که وی، هه رچی هوی به ستنه وه ی رابردووی کۆنی به ئیستا که یه وه هه یه لیمان بزهر. پاشماوه ی زه رده شت و ئاقیستا، به نیسه بت زانستی ئیستامانه وه، به ته واوی پچراوه ته وه له

ئهم دۆزینهوانه سرنج بۆ هیندی دهبن که وا ههر له یه کتر چوونیک له میانى ناویکی کۆن و یه کیکی نوی له ئاواپیه کانی کوردستان بیته بهرچاو، ههله گری بیته بهلگه و یه کبوونی ئهم دوو شوینه بسه پینى.

جگه له ناوه کان، که وا که رسته یه کی زۆر گرنگی زانستی و میژووی بهرهم دینن بۆ به یه که وه به ستنه وهی رابردووی کۆن و نوی کورد، له و نووسینانهی سهر خشته کان فهره ننگۆکیکی وشه ی عاده تیش پیک دیت لپی ده وه شپته وه به راورد بکریت ده گه له فهره ننگی ئیستای زمانى کوردی: نووسینه کان به زمانى «خووری» ن.

له ژماره 13 ی گوڤاری «سۆمه ر» ی سالی 1957 له گو تارى پرۆفیسۆر ج لیسو ئهم رسته یه به نووسینی لاتینی ده خوینتیه وه که رسته که خوی به زمانى خووریه «tuappa sa tusabilam» واتای رسته کهش به زمانى ئینگلیزی به م جوړه یه که له هه مان جیگه له گو تاره که دا تو مار کراوه «your letter which you sent me» واتای رسته که به کوردی ئهمه ده رده چى «نامه که ت که بۆ ناردبووم». که ورد بیته وه ده بینی له (نووسینه که ی خووری) دا دوو جار و وشه ی «tu» دیته وه که وا به زاهیر «توو» ی کوردی ئیستا که یه. له کو تایی رسته که شدا پیتی «m» هه یه که ئه ویش راناوی که سی یه که می تاکه له کوردی ئیستا که دا. وشه ی «sabila» به لای باوه ری منه وه ئه ویش «سپارد، راسپارد» ی ئیستا که ی کوردی خو مانه. وه نیه من چ دیراسه یه کی زمانى خووریم کردبى، چى لی ره دا ده یلیم خویندنه وه یه کی سه ری پی و رواله تی ئه و رستانه یه که له گوڤاره که دا نووسراون.

جا ئه گه ر ئهم یه کبوونه ی کورد و خووری به ته واوی ساغ بووه و سه لماندمان زمانى ئیستای کوردی نه وه ی زمانى خووریه کانه راسته وخۆ هه زار سالیکی له ئاقیستا زۆر تر ده که وینه وه به ره وه دۆزینه وه ی کو نترین سه رچاوه ی نووسراوه ی کوردی.

به هه مه حال هه لکه ندنه کانی «شمشاره» زه خیره یه کی زلی میژووی به ده سته وه دا و رووناکییه کی به هیزی خسته سه ر گه لیک بارى نه زانراوی ناوچه ی رانیه و بیتوین و ئه و شوینه ی په یوه ندیان پیته وه هه بووه له دوور و نیزی که وه. ده و جا که هه لکه ندنی تاکه یه ک گرد ئه و هه موو ئه نجامه به ده سته وه بدا تو بلینی روویو کردنیکی سه ر له به ری کوردستان به پشکینه وه ی ئارکایۆلۆجی ده بی چمان بۆ په یدا بکا؟، بیگومان به ره مه میکی له ئه ندازه به ده ر.

لی ره دا ده مه وئ له خوینتیه ری کورد بگه یه نم، به پی باوه ری خو م، دۆزینه وه ی بنجه کانی زمان و ریزمانى کوردی به نده به توژینه وه ی ئارکایۆلۆجی له سه رانسهری، یا خود به شی زۆری کوردستاندا. ئهم توژینه وه ش تا ئیستا نه هیچی ئه وتۆی کراوه بیته بناخه ی دیراسه یه کی

فیلۆلۆجی که خۆ پینوه ماندوو کردن بهینیی، نه چ موژدهیه کیش له ئاسۆی کوردستانه‌وه هه‌والی تۆژینه‌وه‌یه‌کی ئارکایۆلۆجی نیزیکمان بۆ دینیی. خۆ ئه‌وه‌ی راستی بی ئه‌گه‌ر له‌م له‌جزیه‌دا پیمان بلین بریار ده‌رچوو له لایه‌ن میلله‌ته‌یه‌ کگر‌تووه‌کانه‌وه که زانایانی ئارکایۆلۆجی و کوردناسی خه‌ریکی هه‌لکه‌ندن و ماسیدر لیدان بن له هه‌موو بستییکی خاکی کوردستاندا که گومانی تیدابوونی ئه‌نتیکی لی ده‌کری، ده‌بی س‌اله‌های سال به دیار به‌ره‌می ئه‌و هه‌ول و ته‌قه‌ل‌لایه‌ زانستیانه‌وه‌ راوه‌ستین تا ده‌رده‌ست ده‌کرین و ده‌زانرین و پوخته‌ ده‌بن و دینه‌ ق‌ال‌بی سوود لی وه‌رگرتنه‌وه. ئه‌م کاره‌ خه‌یالییه‌ که چه‌ندین س‌الی پیده‌وی، کاری حه‌قیقی ده‌یان و زیاتر له‌ ده‌یان س‌الی پیده‌وی. ره‌نگه‌ خه‌یاله‌ که‌ش هه‌ر نه‌یته‌ دی...

ئه‌مه‌ راستیکه‌ ده‌مه‌ته‌قه‌ هه‌ل ناگری. که‌واته‌ چاوه‌نۆر کردنی روون بوونه‌وه‌ی میژووی میلله‌تی کورد به‌ نیازی خۆ هه‌لگرتن بۆ ئه‌وه‌ ئه‌وساکه‌ ده‌ست بکری به‌ دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی زمانه‌کان. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ که‌ کاریکی دووبه‌ختیه‌ (یا ده‌بی یا نابی) په‌ک خستنی هه‌موو توانایه‌ کیشه‌ له‌ مه‌یدانی زمانانیدا به‌ دیار ئومیدییکی مه‌وه‌وه‌مه‌وه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی کۆتایی بز. تا ئیستا هیچ میلله‌تیک له‌ هیچ مه‌یدانیکی زانستدا، زمان بی یا شتیکی تر، ده‌ست و قه‌له‌می خۆی ره‌ق نه‌ کردوو به‌ هۆی ناته‌واوی مه‌علوومات تیددا: فه‌له‌کناسه‌کان ئه‌گه‌ر په‌یره‌وی ئه‌م تیفکرینه‌یان کردبا و راوه‌ستابان تا رۆژگاری ئاسمانگه‌ردی، ده‌بوا ورته‌یان له‌به‌ره‌وه‌ نه‌بی نه‌ک هه‌ر له‌ سه‌رده‌می سۆمه‌ر و بابل و میسری کۆن و یۆنانه‌کانه‌وه‌ بگره‌ تا گالیلۆ و کۆپه‌رنیکۆسیس... به‌م گه‌ز و گریه‌ ره‌نگه‌ ئیمروش فه‌له‌کناسان مافی قسه‌ کردنیان نه‌بی له‌ باری ئاسمانه‌وه‌ به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ هیشتا زانستی فه‌له‌ک له‌چاو پانایی و قوولایی بی بژانه‌وه‌ی جیهاندا وه‌ک قه‌تره‌ به‌ ده‌ریایه‌. ده‌بوو فینیقیه‌کانیش ده‌ریاگه‌ری نه‌که‌ن چونکه‌ هیشتا چی ئه‌وتۆ له‌ باره‌ی ده‌ریاکانی هه‌موو جیهانه‌وه‌ نه‌زانراوو له‌وه‌گه‌ری زانسته‌که‌ تۆماریش نه‌کراوو. که‌ قیاس له‌ زمان و ئاسمانگه‌ردی و ده‌ریایپوی بکه‌یت هه‌موو زانسته‌کانی تریش ده‌بوو خه‌ویان لی بکه‌وی تا کاتیکی که‌س نه‌زانیه‌وه‌.

له‌ورا مه‌علووم ده‌کری ئه‌و ده‌نگ و سه‌دایه‌ی که‌ ناوانه‌ دیته‌ به‌ر گویمان و موژدهیه‌کی غه‌یی به‌ کوردی ده‌دا و پیرۆزباییشی لی ده‌کا به‌ بۆنه‌ی روون کردنه‌وه‌ی میژووی زمانه‌که‌مان هه‌ر له‌ زه‌رده‌شته‌وه‌ تا ئیمرو له‌ ری هه‌ول و ته‌قه‌ل‌لای زانستکارانه‌ی خۆیه‌وه‌، چ بنج و بناوانیکی ئه‌وتۆی نییه‌ دل‌ خۆش کا.. ده‌نگ و سه‌دایه‌که‌ هه‌ر به‌ موژده‌ دانیش رازی نابی، له‌ ژیر لیوه‌وه‌ تیشمان ده‌گه‌یه‌نی که‌وا خه‌ریکبوونی شاره‌زایانی زمان به‌ دانانی ده‌ستووری ریزمان بۆ ئاخوتنی کوردی ئه‌من ده‌لیم خۆشم ده‌زانم دۆزینه‌وه‌ی داوی په‌یوه‌ندی میانی کوردی کۆن و له‌هجه‌کانی ئیستاکی کاریکه‌ لی ده‌وه‌شیتته‌وه‌ په‌یکه‌ری زی‌ری بۆ دارپۆزی و خاوه‌نه‌کی به‌ پیشه‌وا‌ی سه‌ره‌له‌به‌ری رۆشنییر و نووسه‌ر و زانایانی کورد له‌ قه‌له‌م بدریت و وه‌ک احمد شوقی بکری به‌

میری کوردستانی، تاج و گوچانی ئیمارهتی پی بدریت. بهلام چهز کردن و خوش ئامهد کردنی من له شتیك نابیتته پیک هیئهری ئهوشته... کویر چهز له دوو چاوی ساغ دهکا و نیوه چاویکی ساغیشی پینابری... ههر وهک دهزانم کهس نییه بتوانی قورسای 10 تن هه لگري وهیا به دهست لیکدان رهههوا کهوی و بفری، وهیا به بازیك له دجله بیهریتتهوه ههر وههش دهزانم، توش دهزانیت، به کهس ناکری لههجهکانی ئیستاکی کوردی به ری شهقامه رییدا بیهریتتهوه بو سهردهمی زهردهشت و پیشتر: ئهه موو زانستهی فیلولوچی و کوردناسی و ئارکایولوچی و میژووی رۆژهلاتی نیزیك و ساغ کردنهوهی تاو و تهئسیری تیکه ل بوون و تیک ههلقزان و تیک چرمسانی میلیهتان و زمانهکانی ئهه ناوچه پان و بهرینه له ماوهی دوو سی ههزار سالاندا کاری تا که کهس نییه، کاری جیلکی سهرله بهریش نییه: نهفهی ئهه کاره له عومری تا که کهس و تا که جیل یه کجار دریتتره سهری ئاشوورناسی بکه که وا له 100 سال زیاتره زاناکانی ئاسار تیدا خهریکن و جیلا و جیل زانستهکانیان بو یه کتر دهور و تهسلیم دهکهن و هیشتانیش به ریگاوهن.

برپاری دواروژ چی دهبی با بی له بارهی روون کردنهوهی میژووی کورد و زمانی کوردیهوه، گریمان دهستیکی به قودرهت ئهه میژووهی بو خستینه بهر تیشکی نیوه رۆ و هندی کتیبکی چاپ کراوی خهت خوشی بی ههله ئاسان بوو بو خویندنهوه و بو تیگه ییشتنیشی، ئا لهه حاله شدا که حالی بهههشت دهکا نهک هی زهوی، خهریکبوون به ریزمانی ئاخاوتنی ئیستاکهمانهوه ههر به ملهوهیه و دهبی بکری و بنووسری و بلاویتهوه و بخویریتتهوه. بویه به توژینهوهی فیلولوچی و ریزمانی لهه رۆژگارهدا به هه موو حال پیوستی سهر شانی زمانهوانانه، ههر یه کهیان به قهدهر توانایی خوئی. ئاماده کردنی دیراسهی (خورد یا خود درشت) ی زمانی کوردی له ههر دوو حالی روون نه بوونهوهی میژووی زمانه کهمان کاریکی سوودبهخشه، له سوودبهخشیش پتره چونکه پیوسته.

ئه گهر میژوو روون نه کرایهوه ناچارین دهبی دهسته و دامه نی ئاخاوتنی ئیستاکهمان بین و لی بکولینهوه. که میژووش روون کرایهوه ئه و ساش ماوهیه کی باش بر دراوه له ئاماده کردنی دیراسهی پوختهی باری ئیستای زمانی کوردی. له فهززی جه مسهری هه ندیک لهه دهستوورانهی که ئیمرو ده دۆزیتتهوه له گه ل جه مسهری دهستووره میژووییه کان یه کتر نه گرنهوه و نه گونجین، دیسانهوه ته عدیل کردنی دهستوورهکانی نوئی بو گونجاندنیان له گه ل هی کون ئاساتر دهبی لهوه که له سهرهتاوه دهست بکری به دانان و دۆزینهوهیان، رهنگه به شیکی زوریش لهه دهستووره نویانه بی ته عدیل کردن بینه دریتزه پیدانیکی ئاسایی و راسته وخوئی دهستووراتی کۆنینه.

وا دهزانم حورمهت گرتنی ئەم ئیحتیماله زۆر بیهیزه‌ی دۆزینهوه‌ی سه‌ره‌تاکانی زمانی کوردی له پیش سێ چوار هه‌زار سالیکه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ ده‌وه‌شیته‌وه که تازه خسته روو هه‌رگیز داوامان لێ ناکا ده‌ست پاچه به دیار بوون و نه‌بوونیه‌وه بوه‌ستین تا رۆژگارێکی بێ برانه‌وه یا خود زۆر دوور و درێژ. وه‌ستانمان زیانیکی ساده و بێ ته‌ئویله له خۆمان و له زمانه‌که‌شمانی ده‌ده‌ین.

ئەم باوه‌رهم دەم هاویته سه‌ر رێبازی خۆش ئامه‌دی کردن له هه‌موو چالاکیکی زمانانی کورد به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستوره‌ورد و درشته‌کانی زمانی کوردی، فه‌توا بۆ خۆشم ده‌دا که وا له گوێره‌ی ده‌سه‌لاتی خۆم، به‌ته‌نهایی یا خود ده‌گه‌ل خه‌لقی تر، له‌و ته‌رزه‌ چالاکیه‌دا ده‌ستیکم هه‌بێ. نه‌زانراوی و شراوه‌یی ده‌ستوره‌کانی کوردی به‌به‌ریه‌وه هه‌یه خه‌لقیکی زۆر بۆ ماوه‌یه‌که‌ درێژ ده‌گه‌لی خه‌ریک بن و لێ نه‌بنه‌وه.

ره‌نگه‌ بگوێری کردنه‌وه‌ی ده‌رگه‌ی تۆزینه‌وه‌ی زمان به‌رووی هه‌موو که‌سیک قه‌له‌بالیکی بیتام به‌ده‌وری زمانه‌وه‌ کۆ ده‌کاته‌وه، به‌لام واده‌زانم ئەم تیبینییه هه‌ر له سه‌ر کاغه‌ز بایه‌خداره، له واقیعه‌دا جێ مه‌ترسی لێ کردن نییه: جارێ له پێشه‌وه ده‌بێ بلێین و بزاین من و تۆ ناتوانین، ریشمان نییه، خه‌لق مه‌نع که‌ین له‌و چالاکییه هه‌روه‌ک ناتوانین مه‌نعیان که‌ین له‌راوه‌ماسی یا خود له‌سیباز و شه‌تره‌نج. له‌وه‌ش به‌ولاوه هه‌ر که‌سه ئۆبالی به‌ته‌ستۆی خۆی، که‌ بێ و خۆ به‌ زمانه‌وه یا به‌شه‌تره‌نجه‌وه خه‌ریک کا: خه‌ریکبوونی خه‌لق به‌زمان و غه‌یری زمانه‌وه چ ئه‌رکیکی ماددی ناخاته سه‌ر شانی که‌س، به‌هه‌له‌ چوونیشیان زه‌ره‌ر له‌خۆیان نه‌بێ نادا چونکه مه‌رج نییه هه‌له‌ی فلان و فیسار به‌لای نووسه‌رانه‌وه په‌سند بێ و بکریته رێباز و شیوازی نووسین: نووسه‌ران به‌زه‌حمه‌ت شتی راست له‌غه‌یری خۆیان ده‌سه‌لمینن چ جایی هی چه‌وت. ئه‌وه‌ی راستیش بێ نووسین کاریکی ئاسان نییه، ئه‌گه‌ر بۆ خۆی ئاسانیش بێ بلاو کردنه‌وه‌ی ئاسان نییه. تۆ که‌ شتیکی نووسی و لێ بوویه‌وه جارێ دووچارێ گرتی گه‌وره نه‌هاتوو: چاپ کردنی نووسراوه‌که‌ت گرتی راسته‌قینه‌یه. ده‌گه‌ل ئەم هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ی ماددی و زیه‌نی نووسین، که‌م وایه‌یه‌کیک خاوه‌ن به‌هره‌ نه‌بێ خۆی لێ بدا.

که‌واته‌ ئازاد بوونی نووسه‌ران له‌خه‌ریکبوونیان به‌زمانه‌وه هی سل لێ کردن نییه. خۆ خه‌ریک کردن به‌زمان و دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی هه‌ر له‌تاکه‌ رینگه‌ییکه‌وه تی ناکا: چه‌ندین لایه‌ن و که‌لین و په‌نا و په‌سیو هه‌ن له‌تیکرای باسی زمان و زانسته‌کانی، هه‌ر یه‌که‌یان له‌وانه‌یه‌ عومری مرۆف به‌سه‌ر به‌ن و کۆتاییان نه‌بێ. بێگومان یه‌خه‌گیربوونی سه‌ره‌له‌به‌ری ئه‌و سه‌ره‌باسانه به‌نیه‌به‌ت تاکه‌که‌س کاریکه‌ سه‌ری هه‌یه به‌لام کۆتایی نییه، چونکه به‌ته‌نها لێیان نابیته‌وه گریمان ده‌سه‌لات و هیزی نووسینیشی هه‌بێ له‌و هه‌موو مه‌یدانانه‌دا. دۆزینه‌وه و دانانی ده‌ستور بۆ سه‌رتاسه‌ری زمان نه‌ئیشی تاکه‌که‌سه و نه‌له‌سالیکی و دوو سالیشدا به‌ئه‌نجام ده‌گا. خۆ ئه‌گه‌ر

ئهو ههموو زانستانه‌ی زمان تۆمار بکریڼ و به دریتیهوه بخریته په‌راویزی کتیبه‌که‌وه ره‌نگه کتیبه‌که هینده قورس بی هه‌لگرتنی وه‌زه‌حمه‌ت بکه‌وی.

کۆری زانیاری کورد ئهو ههموو لایه‌نانه‌ی گرتۆته به‌رچاو و له‌گۆیره‌ی پیداو‌یستیان پلانی کار کردن و تۆزینه‌وه‌ی بو‌ئهدامان و لیژنه‌کانی داناوه. په‌راویزی ئهو پلانه‌ی کۆر هینده فره‌وانه ده‌توانی ههموو جوړه زانستیکی زمان بگریته ناوه‌وه هه‌ر له ئیستاوه هه‌تا ئهو کاتانه‌ی کۆر هه‌یه و مه‌علووماتی سه‌ر به‌ زمان، له‌ کۆن و له‌ نوێ، خو‌به‌ده‌سته‌وه ده‌دا. به‌ شیوه‌ییکی دائیمی دوو لیژنه‌ی زمانی له‌ کاردان و له‌ وه‌ته‌ی کۆر بنیاد نراوه لیژنه‌کانی خه‌ریکن و هه‌ر به‌ ریوه‌ن، چ مه‌علوومیش نییه‌ که‌ی له‌و فه‌رمانه‌ ده‌بنه‌وه. له‌ فه‌رزی گه‌یشتنه‌ کۆتایی کاری ئیستا‌که‌یان ده‌شی له‌ دوا‌رۆژیکی نیژیکدا سه‌رله‌نوێ بکه‌ونه‌وه گه‌ر.

من بو‌خۆم له‌ گه‌ل یه‌کیک له‌و لیژنانه‌ به‌ پیی به‌رنامه‌ییکی لی‌هاتوو بو‌تۆزینه‌وه‌ییکی پوخته‌ له‌ شه‌قامه‌کانی ریزمانی کوردی له‌ دوو سال‌ زیاتره‌ خه‌ریکم. لیژنه‌که‌ مه‌وداییکی باشی بریوه و گه‌لیک راستی و تایبه‌تی نه‌یینی زمانی کوردیشی دۆزیوه‌ته‌وه له‌وانه‌ی تا ئیستا وه‌ک شه‌رایه‌وه‌ وا بوون. له‌و لی‌کۆلینه‌وانه‌دا هه‌ول دراوه‌ سه‌یری ریزمانی ئاخواتنی کوردی بکری هه‌ر له‌به‌ر تیشکی سروشتی زمانی کوردی خو‌ی نه‌ک هی زمانانی تر، واته‌ ویستراوه‌ ریزمانی کوردی ئازاد بی له‌ تاو و گۆری ده‌ستووری ئهو زمانانه‌ که‌ به‌ هو‌ی خه‌ریکبوونی زمانزانی کورد پیتانه‌وه‌ شال‌اویان هیتاوه‌ بو‌ ناو زۆربه‌ی ئهو کتیبانه‌ که‌ له‌ سه‌ر ریزمانی کوردی دانراون.

ئهم لیژنه‌یه‌ له‌ گه‌ل تیکرای زمان خه‌ریکه‌، به‌ره‌می لی‌کۆلینه‌وه‌کانیشی له‌ ئه‌نجامدا کتیبکی گه‌وره‌ پیک دینی، له‌و کتیبانه‌ی مه‌به‌ستیشی روون ده‌که‌نه‌وه و خوینته‌ریش وه‌رژ ناکه‌ن به‌ دریتزه‌ پیدانی له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر. نووسینی ئهم په‌ر ئهو په‌ر له‌ سه‌ر ههموو باس و لایسه‌کانی ریزمانی کوردی کاریکی ئاکادیمی نه‌فه‌سدیریژی ئه‌وتویه نه‌ له‌ گه‌ل جو‌ری خه‌ریکبوونی لیژنه‌ ریک ده‌که‌وی نه‌ ده‌ستیش ده‌دا بو‌ خوینته‌ه‌واریکی ئاسایی که‌ هه‌ر هیندی مه‌به‌سته‌ له‌ سه‌رجومله‌ی ده‌ستووری زمان شه‌ره‌زا بی، به‌ شیوه‌ییکی مامناوه‌نجی، و له‌ ئه‌نجامدا به‌ قه‌ده‌ر شاگردیکی زانکو (جامعه) تیدا به‌له‌د بی. ئهم ته‌رزه‌ دیراسه‌یه‌ که‌ ده‌ست بدا بو‌ خوینته‌ری ئاسایی، نه‌ک هه‌ر له‌ کوردی به‌ل‌کوو له‌ ههموو زمانیکدا به‌دی ده‌کری و پیداو‌یستیکی خوینته‌وه‌ی رۆژانه‌ی رۆشنی‌رانه‌.

تۆزینه‌وه‌ی ورد و دریتزه‌پیدراو له‌ په‌نا و په‌سیو و گو‌شه‌ په‌نه‌انه‌کانی زمان که‌ له‌ خو‌پانه‌وه‌ ناکه‌ونه‌ به‌رچاو و سرنجی خوینته‌ری به‌ په‌له‌ و سه‌ری ری به‌ هو‌شی مرو‌فیک ناگرن خو‌ی بو‌ باسی زمان ئاماده‌ وه‌یا ته‌رخان نه‌کردی، ئا ئهم تۆزینه‌وه‌یه‌ له‌ په‌راویزی دیراسه‌ی تیکرای و سه‌رله‌به‌ر و یه‌ک نه‌فه‌س جیی نابیته‌وه‌. سه‌یریکی به‌شی یه‌که‌می ئهم نووسینه‌ بکه‌ی که‌ خه‌ریکی رۆلی تاکه‌

یه‌ک «پیت وه‌یا ده‌نگ» ی‌ زمان‌ی کوردییه و له‌گه‌ل دریزه‌ی که‌ هه‌یه‌تی نه‌ی توانیوه هه‌موو سه‌ر و به‌ریکی باسه‌که‌ ناوکی‌ل بکا، بۆت ئاشکرا ده‌بی پیوانی هه‌موو زمان‌ی کوردی به‌م گه‌ز و گریه‌ و رۆ چوون تیدا بۆ ئەم قوولاییه هه‌ولیکی بی برانه‌وه‌ی ده‌وی، به‌ره‌مه‌که‌ش ده‌گا به‌ بارستی «ئینسایکلۆپیدیای».

له‌ زمان‌ی کوردیدا چه‌ندین که‌لین و قوژبنی نه‌دیترای و هه‌یه‌ هه‌چ کامیکیان ناکه‌ونه ژیر سه‌ره‌باسه‌ به‌رینه‌کانی ریزمانه‌وه و له‌وانه‌ن کتییی فیرگه‌کان هه‌ر خۆیانیان تی نه‌گه‌یه‌نن، که‌چی ئەم ورده‌ جه‌مسهر و جمگه‌ و باریکه‌ده‌مارانه‌ قه‌لافه‌تی زمان ده‌که‌ن به‌ ساختیکی یه‌ کگرتوی ته‌واو. وا ده‌بی مه‌کینه‌ییکی زۆر گه‌وره‌ به‌ ده‌رکیشانی یه‌ک دوو برغوو و بزمار هه‌مووی له‌به‌ر یه‌ک هه‌ل ده‌وه‌شی و له‌ مه‌کینه‌یی ده‌شۆری. زمانیش هه‌ر وایه: وردیله‌ ئەمرازه‌کانی له‌گه‌ل قووچاندن و کردنه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ پیته‌کانی وه‌یا گوشین و شل کردنی چه‌ند وشه‌ییکی، گیان ده‌خه‌نه‌ به‌ر رسته‌ و گوته‌ و ئاخاوتنی و ده‌یانکه‌ن به‌ هه‌لگری واتا و مه‌به‌ستی ده‌روون و می‌شکی ئەو که‌سه‌ زمانه‌که‌ به‌ کار دیتی. وه‌ک ده‌زانین دۆزینه‌وه‌ و ئاشکرا کردنی ئەم ورده‌ تایبه‌تیانه‌ و پیکدا دووران و تیک چرمسانی ناوه‌کی ئاخاوتن سروشتی راسته‌قینه‌ی زمان ده‌رده‌خه‌ن.

ده‌ستووره‌ به‌رچاو و به‌رینه‌کانی زمان مرۆف ناگه‌یه‌نن به‌ ناوه‌رۆکی، چونکه‌ به‌ هۆی زیده‌ به‌رچاوییه‌وه‌ پیوستیان به‌ سرنج دان و لی قوولبونه‌وه‌ نییه‌. کار و به‌رکار و کارا و ناو و ئاوه‌لکار و ئەمراز... ئەمانه‌ سه‌ره‌باسی یه‌ کجار به‌رینن، هه‌نده‌ش به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ن هه‌ر ده‌لیی گوتنه‌وه‌یان بووه‌ به‌ «تحصیل حاصل». وا هه‌یه‌ ئەم سه‌ره‌باسه‌ به‌رینه‌نه‌ له‌ به‌ر زۆر گوتنه‌وه‌یان له‌ کاتیکی کۆنه‌وه‌، شارپییه‌کی هه‌نده‌ به‌ر فره‌وانیان له‌ ریزماندا ته‌خت کردوه‌، به‌ره‌ستی هه‌ول و ته‌قه‌للای تازه‌ ده‌کا له‌ لایه‌ن نووسه‌ری خاوه‌ن رای سه‌ره‌به‌خۆوه‌ که‌ ئەمه‌ش بۆ خۆی گرفتیکه‌ و ده‌بی چاره‌سه‌ر بکری چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ گه‌لیک له‌و ده‌ستوور و شارپییه‌ په‌ره‌سه‌ندوه‌ و باوه‌ر پی کراوانه‌ هه‌له‌ی گه‌وره‌یان تیدا بی هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ به‌ زۆری له‌ ده‌ستوور و ریزمانی بیگانه‌وه‌ وه‌رگیراوان و لی بیده‌نگ بوونیان ده‌بیته‌ هۆی سه‌پاندنی هه‌له‌ به‌ سه‌ر ریزمانی کوردییه‌وه‌.

له‌م تیبینیانه‌دا مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ بلیم و پیتی به‌سه‌لمینم که‌ وا خه‌ریکبوونی من و غه‌یری منیش به‌ باسی دریزه‌ پی دراو له‌ تاکه‌کانی مه‌وزووعی ریزمان ئه‌رکیکی پیوست و ناچاریه‌ هه‌ر ده‌بی ئەنجام بدری. گریمان سه‌ره‌رشته‌ی زمان‌ی کوردی هه‌ل کرایه‌وه‌، وه‌ک که‌لافه‌ی ده‌زوو، تا ئافه‌ستا و پیش ئافه‌ستاش وه‌یا خود هه‌ر تا ده‌ورانی ساسانی وه‌یا به‌م لاوه‌تر به‌ دوا ده‌ستاندا هات، ئەم کاره‌ی شی کردنه‌وه‌ی زمان و خورد کردنه‌وه‌ی باسه‌ گه‌وره‌کانی نه‌ پشت گوێ ده‌خری، نه‌ بایه‌خی که‌م ده‌بیته‌وه‌ نه‌ ئەنجام دانیشی چ زیانیک به‌ هه‌ول و ته‌قه‌للای که‌س ده‌گه‌یه‌نی. وردبوونه‌وه‌ له‌ ناوه‌رۆکی زمانه‌که‌مان تا ئەو راده‌یه‌ که‌ گه‌ر و سووپی میکانیزی ده‌روونی زمانه‌که‌

دیار ده‌خا فه‌رمانی سه‌رشانی زمانزانی کورده. له گه‌لیک هه‌لوه‌ستی نازکدا هه‌ست ده‌کرئ به زیده پیوست بوونی به کار هینانی ئه‌و په‌ری پسیوری و شاره‌زایی له هه‌رجی پیی ده‌گوترئ «فقه – فیلولۆجی»، ئه‌وساش ره‌نگه‌ قه‌ناعه‌ت په‌یدا کردنی بیکه‌له‌به‌ر کاریکی سه‌خت بی.

ده‌لین خلتیه‌ی ژیر ده‌ریا میژووی ملیونه‌ها سالی رووداوه‌کانی فیزیایی و سروشتی زه‌ویت بو ده‌گیرنه‌وه‌ گوتیه‌کی راسته‌ چونکه هه‌ر زه‌ره‌یه‌ک له‌و خلتیه‌یه‌ که له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌ریاکه‌وه سه‌ره‌وژیر بوته‌وه‌ بو ته‌ختی بنی، به‌ خۆی و حیکایه‌تی ئه‌و رووداوه‌ی که سه‌ره‌وژیری کردوته‌وه‌ چه‌و بو بنی ده‌ریا. حیکایه‌ته‌که‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ به‌جی نه‌هیشتوو. ورده‌ تایه‌تیه‌کانی زمانیش وه‌ک زه‌ره‌ری ئه‌و خلتیه‌یه‌ وایه، ئه‌ویش له‌ بنه‌ره‌تدا زاده‌ی روژگاریکی دیرین و واقیعیکی تیپه‌ریبه‌ به‌ هه‌موو که‌ینوبه‌ین و سه‌روبه‌ریکیه‌وه، که به‌ لیژگه‌ی میژوویدا سه‌ره‌وخوار بووه‌ تا روژانی ئیستا که ره‌نگ و ده‌نگیکی زوری ئه‌و رابردوو‌ه‌ی له‌ گه‌ل خۆی هیناوه‌ به‌ دیاری بۆمان.

ئه‌گه‌ر شاره‌زای زمان چاویکی زه‌ره‌بین و هه‌ستیکی مووقلاشی هه‌بی له‌وانه‌یه‌ گه‌لیک له‌ ره‌نگ و ده‌نگی ئه‌و دیارییه‌ کۆنه‌ ته‌رجه‌مه‌ بکا بو سه‌ر ئاخافتن و راویژی ئیستا که‌مان. زمانزانیکی ئاسایی که‌ چاو و هه‌ستی زه‌ره‌بین و مووقلاشیشی نه‌بی ده‌توانی له‌ ری و ردیینی و قوول بوونه‌وه‌ی خۆی به‌ ناو شیرازه‌ی داوه‌ باریکه‌کانی زماندا شویتپی خۆش کا بو گه‌شتی سه‌ره‌وژوورتر به‌ره‌و بنج و سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کانه‌وه، هه‌رچه‌ند بو خۆی له‌و بنج و سه‌رچاوانه‌ زوریس باخه‌به‌ر نه‌بی.

لیرده‌دا به‌ نموونه‌ ده‌لیم په‌ کیک له‌و مامۆستایانه‌ی به‌ زمانه‌وه‌ خه‌ریک بوون، له‌ ئاست چه‌ند فیعلیکی وه‌ک «چاندی، ستاندی» له‌ سه‌ر سوorman به‌ولاوه‌ شتیکی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو چونکه‌ ئه‌و فیعلانه‌ له‌و جوړه‌ن که به‌ هۆی ئه‌مرازی «اندن» هه‌و بوون به‌ تیپه‌ر (متعدی) ده‌وجا که ئه‌مرازه‌که‌ت له‌ فیعله‌که‌ وه‌رگرته‌وه‌ چی ئه‌وتوی لی نامینتته‌وه‌ پیی بگوترئ فیعلی «تینه‌په‌ر». تو ئه‌گه‌ر له‌ «چاندن» ئه‌مرازه‌که‌ی «اندن» ت لابرده‌ ده‌مینتته‌وه‌ تاکه‌ پیتی «چ» که ئه‌مه‌ ده‌ست نادا بیته‌ فیعل. خۆ و تالع من به‌ هۆی په‌یوه‌ندیمه‌وه‌ له‌ گه‌ل هه‌ندی عه‌شه‌ره‌ته‌کانمان ئاگاداری بنجی ئه‌و دوو فیعلانه‌ بووم، بنجه‌کانیان تا ئیستاش له‌ نیوان ئه‌و عه‌شه‌ره‌تانه‌دا به‌ کار دین: ده‌لین «تووتنه‌که‌ چنا، زه‌ویه‌که‌ چنا» له‌ ئاینده‌ (مضارع) دا ده‌لین: «تۆ بلی تا دوو روژی تر ئه‌م په‌له‌ زه‌ویه‌م بو بچنی؟» هه‌روه‌ها ده‌گوترئ «هه‌قه‌که‌ به‌ ته‌واوی ستنا – ئه‌م هه‌قه‌ به‌ که‌س ناستنی». خولاسه‌ له‌و مامۆستایه‌م گه‌یاند که «چاندن و ستاندن» له‌ دوو فیعلی «چنان و ستنان» هه‌و هاتوون، وا دیاره‌ بو مه‌به‌ستی سووک کردنه‌وه‌ پیتی «ن» له‌ سیغه‌ی تیپه‌ردا به‌ هۆی «اندن» هه‌و سواوه‌ و له‌ جیاتی بگوترئ «چاندی و ستاندی»، که ئه‌مه‌ راستی فیعله‌که‌یه‌، ده‌گوترئ «چاندی و ستاندی».

به نيسبته ماموستا كه وه دوو گري گريگ له توژينه وهيدا كرايه وه، به لام تا ئيستاش به نيسبته
 ئه و و منيشه وه گري فيعلي «مان» كه وا له ئاينده دا دهبيته «دهميني» نه كراوه ته وه چونكه به
 پتي دهستووري دارستن و وهر گرتي فيعلي ئاينده له رابردووه وه دهبوو فيعلي «ما» له ئاينده دا
 بيته «دهمي». سيغهي «دهميني» تپه ره نه ك تپنه په ر و دهبوو له رابردووا «ماندي» بي،
 وه ك كه دهليي «سووتاندي- دهسووتيني، رزاندي- ده رزيني». دهوجا لي ره دا به نيسبته «ما-
 دهميني» دوو پرسيا ري بي وه رام ديته پيشه وه: يه كه م: دهبي ئه سلي «ما» چي بووي و چي لي
 قرتايي؟ دوهم: چون وابوو سيغهي تپه ر (متعدي) بو تپنه په ر (لازم) به كار بيت؟

كه زور ورد بينه وه ده توانين ئه م پرسيا ره ش بكه ين و بلين: به عاده تي دهستووري فيعلي روودان
 (مطاوعه) ي وه ك «رژا- ده رزي، سووتا- دهسووتي» له سيغهي تاكي يه كه م (مفرد متكلم) و
 هه موو كه سه كاني تر دا ئه م «ي» هي كه سي سييه مي تاك هه ر دهميني و تينا په ري. ده گوتري
 «ده رزي، دهسووتينم - ده رزين، دهسووتين» كه چي له هي «مان» دا ئه م «ي» يه بو
 كه سه كاني غه يري سييه مي تاك نامينته وه. دهليي «دهمينم، دهمينن» كه چي ده بووا بگوتري
 «دهمينيم، دهمينين» ئاخو ئه م جوداوازيه چيه و له كويوه هاتووه؟ تو بليي له بنه رته دا «ماندن»
 نه بووي كه ئيستاش له فارسيدا هه روا به كار ديته؟ ئه گه ر قه ناعه ت بينين كه وا «ماندن» سواوه
 و بوه به «مان» گرييه كان له خووه ده كرينه وه و سيغهي ئاينده «مضارع» ي دهبيته وه خزمي
 سيغهي رابردووي و گهرداني (تصريف) به م جو ره دهبي:

من ماندم - من دهمينم

تو ماندیت - تو دهمينيت

ئهو ماند - ئهو دهمينيت

ئيمه ماندين - ئيمه دهمينين

ئيوه ماندن - ئهوان ماندن - دهمينن

ئه وسا سه يريش له وه دا ناميني كه «ي» كه سي سييه مي تاك له «مضارع» دا بو كه سي يه كه م
 و دوهم و هه موو كه سه كاني تر خو به ده ر ناخاته وه چونكه راسته وخو وه ك فيعلي «مرد» حيسابي
 ده گه لدا ده كري بي زياد و كه م:

ئهو مرد - ئهو ده مريت

من مردم - من ده مرم

ئيوه مردن - ئيوه ده مرن

ئهوان مردن - ئهوان ده مرن

شارهزایی گوتاره که یه کهم چهندین ده رگه ی به روومدا کردۆتهوه بۆ ناو ناوه رۆکی مهوزووعی پر گرفت و گری و گال که ئه گهر ئه و نووسینه نه با رهنگ بوو به زهحمهت یا خود به درهنگهوه بۆم کرابانهوه، له وانهش بوو ههر نه کرینهوه.

خویندنهوهی نووسینی ورد و قوول سه ره رای وه دهست هیتانی زانیاری تازه بابته و نهینی، گه شتیکی خوشکه لهش ده کا به زیهنی خوینهر، دهست له ناو دهستی نووسهر، به ناو ئه و دربوونه پیچه لپیچانه دا که زیهنی نووسهره که به چرای توژینهوه و لیکۆلینهوهی خۆی روونی کردوونهوه. گه شتی راسته شه قامان که دریزه ی کیشا، به هۆی یه کتاهه نگییه وه (رتابه)، بیرری گه شته وه ر کول ده کا و رایدیتی به رهوتی بیگرفت له ریبازی هه موارد ا ئیتر که هه نگاوی هه لیتنا له ناو ریچکۆله ی تهسک و بهرداویدا یا خود درک و دار و خلیسک و هه وراز و نشیوی هاته پیش خیرا ماندوو ده بی و توانای بزووتنه وه ی نامینی. خویندنه وه ی نووسینی ورد و به هیز و پیز بۆ ناو قوولایی بابته وهرزش به میسک ده کا و زاخاوی زیهن ده دا، با بلیم تیغی زه کاوه تی خوینهر دهمه زهرده کاته وه. وه ک لیته وه دیاریشه ژیان و به ره و پیش چوونی، ساله و سال له زهحمه تی و سه ختی به ره می هونه ری و ئه ده بی و زانستی زیاد ده کا. ههر بابایه و شاعر و په یکه ر و ره سمی نامه فهوومتر دینیته کایه وه و ده شلی «فه ن بۆ گه ل نه ک بۆ فه ن». وه نیه من چ ره خنه ییکم هه بی له جووری «سازدان و به ره م هیتان» که هونه رمه ند وه یا نووسهر په سندی ده کا، ته نها له وه دا ئیعتیازم هه یه که تیجارهت به ناوی «گه ل» وه بکریت.

به ره مییک که به جووری سهخت و نامه فهووم دروونی خاوه نه که ی ته رجه مه کرد له وه درده چی بۆ گه ل بی یا بۆ گه ل نه بی و ده بی پی بگوتری «فه ن به راستی» به و مانایه که هونه رمه ند نه خشه ی هه ست و تاسه ی خۆی کیشاوه به بی فیل و به و شیوازه ی که تیندا پسپوره، گه ل تی بگا یا تی نه گا. چ که س گونا هبار نییه له وه دا ئه م جیهانه پر له پرساری سهخت و سه رکه ش، زانسته کانیش چ تاوانیکیان نییه که من و تو تیان نه گه ین. سروشت به هه موو باریکیه وه و له هه موو رویکه وه مه ته لاوی و هه زار توژاله. ئه وه ی ده یه وی تی بگا ده بی خۆ ماندوو کا و خه ریکی تیگه یشتی بی.

ژیان و گوړان و به ره و پیشچوون له بهر خاتری من و تو خۆ ساده و ته نک و بی بارست و قوولایی ناکن تا تیان بگه ین، که ئه مه بکه ن درزی خۆیان ره فتار ده کهن. ده بی من و تو له تین و تاو و زیره کی و تیگه یشتی خۆمان زیاد که ین تا کوو له گه ل ژیان جووت برۆین، گوته ی «بۆ گه ل» نابی بکریته له مه پر و به ره له ست له بهر هه نگاوی گه له که خۆی. ده بی کاریک بکریت گه ل له به ره می سهخت بگا ئه و به ره مه له ئه ده بدا بی یا له زانست یا له هونه ر. زمانیش یه کیکه له و باسانه که وا باری زهحمهت و لایه نی ورد و خه یالی ورد و تیکه ل و گریاوی و تیگ هه لکیش

بروا زمانیش ئامادهیه لهو گیرهیه دهستوور و ریباز و رچهی باریک گهوهک و تیک ئالقاو بخولقیینی بۆ ئهوه بتوانی ههست و نهستی هۆش و دهروونی مرۆف دهربرئی. بهولای دهربرینی واتاکانی دهروونی مرۆقهوه،

زمان ناچاری دهربرینی ئه و واتا و مهبهستانهیشه که له ریبازی تهجره به و زانسته کانی «تطبیقی و پیشهسازی» یهوه رۆژ به رۆژ پتر نووندان، ئه م کارهیش ئیمپرۆ و دوینی بهرهنگاری نهبووه: لهوهتهی مرۆف بووه به خاوهن هۆش و تیگهپشتن و تهجره به و زانست و هونه ر و پیشه، ئهرکی زمان و ئاخوتنی بهرهو زهمهتتری و گرانتیرییهوه رۆییوه و ههر له رۆیشتندایه. ههلبهت ئه م حاله ی بهردهوام بوونی سه رهوژوور چوون و ورد و قوول بوونهوه ی بهرهمه کانی «عقلی و تطبیقی» مرۆف به دریبازی کات داوای له زمان کردووه که ئه ویش له هه موو رویکه وه به رهو ژوور بچی و ورد و قوول بیته وه ده نا له رهوتی «هۆش و کرده وه» ی مرۆف داده ما و به مه دا مرۆف خۆی په کی به رهو پیش چوونی ده که وت چونکه که زمانی ئاخوتن و تۆمار کردنی دا برا له تیژرۆیی هۆش و جوانکاری دهسته کانی، که رسته و ئه مرازی پاراستن و بیر هاتنه وه و تیگه یاندنی ئه و جوانکارییه ی له دهست ده چوو... مرۆف که زمانی نهیتوانی بیی به ته رجوومانی بیر و کرده وه ی، ورده ورده ده بیته گیانله به ریکی «نه زۆکی عقلی» و کانیای ئیلهامی وشک ده بی و په کی جوانکاری «ابداع» ی ده که وی، و چونکه بلیمه تی و زانیی و زیره کی و ئاماده یی مرۆف بۆ داهینانی واتای تازه و به ره می نوژهن و کردنه وه ی ده رگه داخراوه کانی سروشت به هۆی له یه کتر گه یشتن و به یه کتر گو رینه وه و هاریکاری تاکه کانیه وه ده بی.

تاکه مرۆف ناتوانی کانیای بیین له دهروونی خۆیدا هه لقو لینی و وشکایی نه بی. به تیک کردنه وه ی جوگه و شه له گه و چاویلکه ی بیر و هۆشی میلیونه ها تاکه کانی مرۆف بۆ ماوه ی کاتی بی ژانه وه ئه م زانست و ژیار (حظاره) و هونه ر و تیکرای به ره می «هۆش و کرده وه» ی ئاده مزاد په یدا بووه. شیرازه ی به یه که وه به ستنه وه و به یه ک گه یشتن و تیک گه یشتن و هاریکاری و هه ره وه ز و هه موو چالاکیه کی کومه لایه تی مرۆفیش زمان و ئاخفتن بووه. هه لبه ت له بیرمانه ئاخفتن خۆی ده بیته وه «نووسین»، واته نابی خه یال بۆ هیندی بروا که وا ره نگ بوو نووسین جیی ئاخفتن بگریته وه ئه گه ر ئاده مزاد نه گه یشتبا به داهینانی ئاخفتن.

هه رچه ند بمانه وی ئیسپاتی ئه وه بکه ین که «پنویستی» و داخوازیه کانی ئابووری و گو زه ران مرۆفی خستۆته سه ر ریبازی گو ران و پیشکه وتن، هه رگیز ناتوانین ئه و گو ران و پیشکه وتنه له قه رزی زمان و ئاخفتن رزگار بکه ین. هۆی به ره و پیش چوونی مرۆف ئابووری بی یا غه یری ئابووری، ئه و راستیه هه ر ده مینی که وا له گو یره ی پیشکه وتن و ئالۆزانی باری ژیان زمانیش به ره و پیش چووه و ده ستووره کانی تیک ئالاون: به و پییه، زمان و ئاخوتنی په ی شوانکاره یی

ناتوانی ئه‌رکه‌کانی پله‌ی زانست و ته‌کنیک هه‌لگرێ و فه‌رمانه‌کانیان جیبه‌جی بکا. زاتهن زمانیش له پله‌ی شوانکاره‌یی نه‌وه‌ستاوه له حالیکدا مرۆف گه‌یشتیته زانست و ته‌کنیک. هه‌رگیز نه‌ده‌کرا و نه‌ده‌شیا کۆمه‌لایه‌تی مرۆف له ریبازی گۆرانی «مادی» دا بگا به ئاسمانگه‌ردی که‌چی ئاخواتنی هه‌ر ئه‌وه‌ با که له قۆناغی ئاژهل له‌وه‌رانندا هه‌بوو.

تۆ له لای خۆته‌وه به‌راوردیکی نووسینی کوردی به‌ر له 50 سال بکه له‌گه‌ل هێ ئیستا که‌یدا، خۆ کورد جارێ له باری «ماددی» یه‌وه چ قۆناغیکی ئه‌وتۆی نه‌بریه ژبانی 50 سال له‌مه‌وبه‌ری لیبیته‌وه بینگانه که‌چی نووسینه‌که‌ی هینده گۆراوه و به‌ره‌و‌پیش چووه هه‌ر ده‌لێی په‌یوه‌ندی خۆی پچریه له‌گه‌ل ئه‌و رابردووه نیزیکه‌یدا.² بیگومان گۆران و به‌ره‌و‌پیش چوونی نووسینی کوردی که له گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی و «مادی» یه‌وه سه‌ری هه‌لنه‌داوه، به‌هۆی وه‌رگرتنی زانست و رۆشنییری نۆیوه بووه که وا به‌حازر و بزری و بی‌په‌ک که‌وتن له‌سه‌ر «گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی» له‌جیهانی پیشکه‌وتووه بۆی هاتووه. هه‌لبه‌ت من نامه‌وی بلیم چ گۆرانیکی مادی و کۆمه‌لایه‌تی له‌نیوان کورددا پیک نه‌هاتووه چونکه‌ دیاره‌ گوتی وه‌ها بی‌بايه‌خ و بنجه، به‌لام چ گومانیش نییه له‌وه‌دا به‌ره‌و‌پیش چوونی نووسینی کوردی له‌ریبازی خۆینده‌وه و رۆشنییری نه‌وباوی ئه‌ورووپاوه چ خزمایه‌تیکی نییه له‌گه‌ل ئه‌و هینده پیشکه‌وتنه‌ی که‌ چاوه‌روان ده‌کری له‌و که‌مه‌ گۆرانه‌ مادی و کۆمه‌لایه‌تییه ره‌سه‌نه که له کوردستاندا په‌یدا بووه.

زمان چونکه‌ ته‌رجوومانی هۆش و ده‌روونی مرۆفه هه‌ول ده‌دا، لیشی ده‌وه‌شیتته‌وه، بگا به‌و پله‌یه که هۆش و ده‌روون پێی گه‌یبوه تا بتوانی مه‌به‌سته‌کانیان ده‌ربری ده‌وجا چ فه‌رئیک نییه به‌ لای زمانه‌وه له‌وه‌دا هۆشی مرۆف له‌ریبازی گۆرانی مادی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه گه‌یشتیته پله‌ییکی هه‌وراز یا خود له‌ریبازی خۆینده‌واری و رۆشنییری میوان و ته‌رجه‌مه‌ کرایه‌وه، که وا به‌ئسه‌ل له‌واقیعیکی پیشکه‌وتووه سه‌ری هه‌لداوه. بۆ خۆت ده‌بینی زمانی کوردی، وه‌ک هه‌موو زمانیکی تر، چه‌ند به‌خیرایی پیش ده‌که‌وی له‌مه‌یدانه‌کانی «نظری» دا به‌هۆی «ممارسه» ی بیر و باوه‌ری ئه‌و مه‌یدانه «نظری» یانه‌وه، که‌چی چ هه‌نگاوێک به‌ره‌و‌پیش نه‌چووه له‌دانانی ناوی تازه‌داها توودا بۆ هه‌زاران ئه‌مرز و رسته و پارچه‌ی جودا جودای دروست کراویکی وه‌ک فرۆک.

تۆ بڵه‌ی که‌ی ده‌توانین به‌ کوردی باسی «کۆمپیوتهر» بکه‌ین به‌خۆی و ناوه‌رۆکه‌ قه‌له‌بالغ و پر له‌ئمه‌رازه‌که‌یه‌وه هه‌ر وه‌ک باسی میژوو و فه‌لسه‌فه و تیۆریه‌کانی سه‌ر به‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ده‌که‌ین؟ تا ئیستا چه‌ندین زاراوه‌ی جودا جودا بۆ باسه‌کان و به‌شه‌کانی ریزمانی کوردی

² - له‌م گوتیه‌دا ته‌نها مه‌به‌ست شیوازی نووسینه‌ نه‌ک ئاخواتن.

کهوتوونه سهر زار و ناو نووسینهوه تا وا بووه یه ک عینوان دوو سی زاراوهی بو دانراوه وه ک وشه کانی «فرمان، کار، کردار...» که وا بو زاراوی Verb، (فعل) به کار دین.

پوختهی قسه ئه مهیه، له گه ل بهره وپیش چوونی ژیان به ههر دوو باری ماددی و ناماددییهوه زمانیش له خووه بهره وپیش دهچی و له گویرهی ئالوزان و وهزهحمهت کهوتنی ئه و مهوزوووعانهش که زمان لییان دهووی، ئاخاوتن بهره و زهحمهتتر بوون و وردتر و قوولتر بوونهوه دهروا که ئه مهش بهره میکی کوتومت و ناچاری گووانی ژیان و زور بوونی گرفته کانیه تی. له مهشدا زمان سهختی و زهحمهتی نوئ دهخاته سهر سهختی و زهحمهتی کون که له بنه رتدا تاییه تی و سروشتی ئاخاوتنه به هووی ئه وهوه که ته رجوومانی هووش و چالاکیه پر له تیک هه لکیشان و ئالقادن و رایه لی باریک و وردیه تی.

سرنجیکی سه رپینی له زمانه پیشکه وتووه کانی جیهان دیمه نیکی سه رسورهین دینتته بهرچاوی بینهر له وهدا که باس و دیراسه و لیکۆلینهوه له م زمانانهدا هینده زور بووه به سهر یه کتردا که له که یان کردووه و مروف پیراناگا سه ره باسه کانیان بخوینتیه وه چ جایی هه موو کتیه کانیان. له گه ل ئه مهشدا نووسین له سهر بابتهی Linguistics رۆژ به رۆژ له پتر بوون دایه. له وهش سه یرتر: تا ئیستا بیر و باوه ری زمانزانه کان ده رباره ی زوربه ی ئه و باسانه که لییانه وه ده دوین یه کتر ناگره وه. وا ده بی زمانزان بو خوی باوه رگوپی ده کا و سه یینی نووسینی ئیمروی ده سرپته وه. تاکه وشه ی Linguistics چه ندین ته عریفی جودای بو دانراوه. سه یریکی کتیبی What is Linguistics له دانانی David Crystal بکه یت ده بیینی له چه ند سه رچاوه یه کی گرینگی زانسته وه نمونه ی جوداوازی ئه و ته عریفانه ت بو دینتی و به دوا ئه وهدا ناره زایی خویشی ده رده بری له ئاست هه موویاندا.

زمانی عه ره بی که وا له ماوه ی پتر له 1200 سال پیش ئیستاوه تا ئیمرو له سهر فه ره نگ و «فقه» و ریزمان و هه موو باریکیه وه ده ریا ده ریای کتیب دانراوه هیشتان ئه وهنده لیلابی و گرفتی تیدا ماوه ته وه که نووسه رانی ئیمرو عه ره بی، وه ک «طبری» و «کوفی» یه کانی کون، له میانی خویندا ناتوانن ریک که ون له سهر گرته به ری تاکه ریگه یه ک و باوه ریکی یه کگرتوو له ریزمان به تاییه تی و له سهر جومله ی باسه کانی زمان به تیکراییی.

بیگومان حاللی زمانیکی خزمهت نه کراوی وه ک کوردی گه لیک زیاتر له و زمانه خزمهت کراوانه جوداوازی بیر و باوه ر هه لده گری، چونکه ئه گه ر له و زمانانهدا ریک کهوتن په یدا بوون له سهر هندی باسه کانیان به هووی زور لی دوان و جیوانه وه و ده مه ته فه و راست کردنه وه و لیکۆلینه وه، له کوردیدا هیشتان چی ئه و تو له سه ره باسه کانی قه رارداده نه بووه به جوړیکی وه ها که له

دهمه‌ته‌قه‌ی هه‌لاویرئ. به‌ نمونه‌ ده‌لیم یه‌کیک ئاره‌زوو بکا ده‌توانی «کارا و جیگری کارا- فاعل و نائب فاعل» بخاته ژیر عینوانیکه‌وه و ده‌ستوانی بو‌ هه‌ر یه‌که‌یان ناو و عینوانیکی سه‌ربه‌خو‌ دانی له‌ ریزماندا.

تۆمار کردنی بیر و باوه‌ر و بلاو کردنه‌وه‌ی به‌ نیوان رۆشنییر و خاوه‌ن بیر و باوه‌راندای سه‌ره‌پرای ئه‌و سوودانه‌ی تا ئیستا لپی دوا‌ین، سوودی تریشی له‌وانه‌ی پشت گوئ ناخرین: زیهنی خاوه‌ن بیر و فه‌لسه‌فه‌ ریکۆرده‌ر نییه‌ بتوانی بو‌ ماوه‌ییکی بی‌ کو‌تایی هه‌لیانگری و بیانپاریزی، که‌ تۆماری نه‌کردن ورده‌ورده‌ له‌ یادیان ده‌کا. جا ئه‌گه‌ر شتی به‌ نرخیان تیدا بی‌ له‌ کیس خو‌ی و خه‌لقه‌که‌ش ده‌چی. تو‌ که‌ ئیستا شتیکت نووسی و له‌ فۆتانت پاراست، سه‌به‌ی رۆژ خو‌ت و نووسه‌رانی تریش ده‌توانن لپی زیاد که‌ن وه‌یا خود هه‌له‌کانی راست که‌نه‌وه، واش ده‌بی هه‌ندی تیبینی ورد و قوول له‌ نووسینه‌که‌ت بیته‌ پرووناکی که‌ تاریکایی شوپتی تر له‌ نووسیناندا بره‌وویتته‌وه. تو‌ پیم بلنی کام مه‌یدانی رۆشنییری کورد گه‌شتی نیوه‌چلی تیدا کراوه‌ تاکوو له‌ پری خو‌ دابین کردن به‌ «قه‌ناعه‌ت» هوه‌ یه‌خه‌ی به‌رده‌ین و بلین چی تری پیناوی؟ سه‌ره‌باسه‌ زله‌کانی رۆشنییری «کوردناسی» به‌ میژوو و ئه‌ده‌ب و زمان و کو‌مه‌لایه‌تی و هونه‌ر و فۆلکلۆریه‌وه، هیچ کامیکیان له‌ به‌رکولیک پتر لیان ئاماده‌ نه‌کراوه، تیباندا هه‌یه‌ که‌س له‌ به‌رکولیشی نه‌خواردوو. که‌ ده‌لیم «به‌رکول» ئه‌وه‌ت له‌ بیر نه‌چی قازانی چیشته‌که‌ گه‌لیک له‌ قازانی عاده‌تی زلتره‌.

کاریکی زۆر پیرۆزی نووسین، به‌ نیه‌سه‌ت تیکرای بزوتنه‌وه‌ و راپه‌رینی رۆشنییری کورده‌وه، له‌وه‌دایه‌ تۆله‌ی بینوووسینی لیره‌ به‌ پيشه‌وه‌مان ده‌که‌ینه‌وه‌ و جیله‌کانی دوا خو‌مان له‌ سه‌رسورمانی وه‌ک ئیستاکه‌مان رزگار ده‌که‌ین هه‌ر نه‌بی له‌ عاست ئه‌م سالانه‌ی ئیمه‌ی تیدا ده‌ژین. چه‌ندین که‌س له‌ کوردان خه‌ریکن په‌ره‌ شری کۆنه‌ کتیبه‌کانی په‌نا و په‌سیوی مزگه‌وت و ته‌کیه‌ و مه‌زاره‌کان ئه‌م دیو ئه‌و دیو ده‌که‌ن به‌لکو، خوا و راستان، له‌ دیریکدا یا خود له‌ وشه‌یه‌کدا هه‌والیکی پیش خو‌مان بو‌ ده‌رده‌ست بکری وه‌یا خود نیوه‌ ئیشاره‌یه‌ک بو‌ رووداو وه‌یا زانست وه‌یا هه‌ر شتیکی تری سه‌ر به‌ کوردایه‌تییه‌وه‌ بی‌ له‌ بن بیژنگی توژینه‌وه‌دا بمییتته‌وه‌ و سوودیکی لپه‌ره‌بگیری، له‌ به‌شیکی ئاینده‌ی نووسینم له‌ سه‌ر حاجی قادری کوپی ده‌خویتییه‌وه‌ چ موژده‌یه‌کی گیان بووژینه‌وه‌م له‌ چه‌ند دیریکی «مه‌لای ئینو ئاده‌م» هوه‌ وه‌رگرت که‌ له‌ سالی 1205 ی کوچیدا به‌ پیی داخوازی جیگه‌ چه‌ند جارن ناوی کورد و کوردی و کوردستان دیتی...

«سلیمانیه» به‌ «مقر سلطنه‌ کردستان» داده‌نی و ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ عه‌یب ده‌گرن له‌ نووسینی کوردی ده‌یانخاته ژیر مه‌فه‌وومی ئه‌و په‌ندی کوردییه‌وه‌ که‌ ده‌لی «وه‌ک هیلکه‌ له‌ تویکلی خو‌ی ده‌رچوو».

نووسین، بی زیاد و کهم، دهر کردنی تهز که ره ی نفوسه بو ټه و رۆژگاره که نووسینه که ی تیدا ده کری. رۆژگار یک که وا بهر نووسین و تۆمار کردن نه که وتبی «زیدنامه» (شهاده الجنسیه) نییه و نانسریته وه. حالی زمانیش وه ک حالی تیکرای ټه و بابه تانه یه که له وانن له سه ریان بنووسری. په نجا سالیکی دوا ی ټیمرو که وا حاجی قادر گوته نی «ټیمه ده مرین و ده بینه خاکی سه ره ری» و جوامیریکی کوردی ټه وسا خه له ت و په له ت و راست و دروستی نووسینی ټه م رۆژگاره مان ده خوینتته وه و به راوردیکی ده کا له گه ل بینووسینی لیتره به پیشه وه، چه ندیکی لیویشی هه لقرچینی له خه له ته کان، دروودیک هه ر ده نیری بو گیانی نووسه ره کان، به دوا دروودا لی ده وه شیتته وه بشسه لمینی که وا به شیکی نیشانه پیکانی خو ی قه رزدار ی ټه م خه له ت و په له تانه یه.

به دوا خویندنه وه ی سه ر له به ری ټه م تیبنیانه لیت چاوه نور ده که م، ټه ی خوینته ری کوردی عاشقه زمان، خو ش ټامه دی بکه ی ت له زور بوونی نووسین و لیکدانه وه ی زمانزانه وه ته نگیش نه به ی ت له دریزه کیشان و وردکاری ټه و نووسینانه. بایه خ دانی کور به م ته رزه به راوردی و تۆزینه وه و سرنج گرتنی قول و نه فه س دریز که له م نیمچه کتیه دا دیته به رچاوت له سه ر جومله ی تیبنی و روون کردنه وه ی ناو ټه م پیشه کییه وه هاتوه. منیش به هه مان ریبازدا بو هه لگرتنی ټه رکی ټه م نووسینانه رۆیشتووم به و نیازه خزمه تیکی تیر و پری ریزمانی کوردی بکریت، له ویشه وه هی تیکرای رۆشنبیری کورد.³

³ - به شی یه که می ټه م کتیه له ژماره یه ک و به شی دووه می له ژماره دووی «گوڤاری کۆری زانیاری کورد» دا بلاو کراونه ته وه.

بهشی یه کهم

به کارهینانی «ی» له زمانی کوردیدا

زمان وهک نیشانهی هه ره ئاشکرای زیندووتهی و هۆشیاریی مروّف، گهلیک باری ئەندازیارانه و زانایانهی ئەوتوی تیدایه لهوه ناچی به جوړیکی عهفوی و له خووه پهیدا بووبی هه ره دهلیی پسیپۆر و ئوستاد دروستیان کردووه. مه بهستم لیره دا ئەو زاراوه و رسته و دارشتنه نین کهوا دوای گۆران و فراژوویی و شارستانه تی له زمانیکدا پهیدا دهن چونکه دیاره به رههمی ئەو پلهیه سه رکه وتوو هی زمان ده بی به رههمیکی ریک و به پیی دهستوو و ریزمان بی: مه بهستم ئەو دروشمه پر ژیری و پسیپۆریهیه که زمانی پیش پلهی شارستانه تی و زانیاری نویدا به دی ده کری. با له «تعمیم» خو ده رخه م بو «تخصیص» و له باری زمانی کوردیه وه بدویم.

وهک ده زانین له ماوهی چهند سه د سالیکی رابردوودا زمانی ئاخواتنمان له بنچینه دا گۆرانیکی به سه ردا نه هاتوو دهووری خاتوه له زمانی نووسینمان. له چهند وشهیه کی تازه دروست کراوه و هه ندیک لاسایی راویژی رۆژاوا به ولاره چی نویی تیدا نییه جیاوازی کاتوه له زمانی کوردهواری 100-200 سال له مه وه بهر: به یتی عه لی به رده شانی و هه لبه سته کانی کوردی و نالی و حاجی قادر چ فره قیکیان نییه له گه ل وتووژی ئیستا که مان، ئەو فره قه نه بی ئەوان له سه لیه وه نه زیکتر قسه یان کردوو ئیمه ش له بهر خو پاراستن له وشه ی بیگانه وا ده بی ده لیی زمان ده گرین و به وشه دا ده نووسین.

ئەو کوردیهی خو مان که گۆرانیکی شارستانی و زانستی ئەوتوی به سه ردا نه هاتوو په کی بخا له وهی بی به نمونه ی ره سه ن بو دارشتنی ئوستادانه، وهک سرنج ده ری ده خا تا بلیی ده وله مه نه ده له رووی ریکی و ئەندازه و ورده کاریه وه. گه لی جار به ده ست خو م نییه هه سته شانازی ده که م له وه دا که زمانی نژاده که م ئەوه نه ده زیره کی و مووقلاشی تیدا به کار هاتبی و له گه ل خو م دا ده لی مه وه میلیه تیک توانییتی له مهیدانی زماندا به و رادهیه ژیرانه و جوانکارنه بنیادی ته عبیری دانابی داخو ئە گه ر له هه موو مهیدانیکی دروست کردن و بنیادناندا ئازادی و ده سه لاتی ته واوی هه با ده بوا چ به ره همیک بو خو ی و ئاده میزاد بی نیته دی. کورد له گه ل ئەو هه موو دیواری به ندیخانهی دهووری و کو ت و زنجیری ده ست و پیی توانیوه تی موافقی سروشتی داهیتنه ر و سه لیه ی راست و رۆناک ریبازی ئەوه نه ده هه موار بو ریزمان و رسته ی واتاده ربرین ته خت کا

کهوا به تپه‌پینی سهدان سال له ژیر دهستی و بی خزمه‌تیدا کویر نه‌بیتهوه، هر ده‌لایی یاریگهی رومه‌کانه له‌بهر مه‌حکمی و ئەندازه‌ی بلیمه‌تانه‌ی زهمانه نه‌یتوانیوه له ناوی بیا.

کوردی گوته‌نی، بی له‌گه‌مه، جیی سه‌رسورمانه کهوا زمانه‌که‌مان به جویری ئیستاکی له‌لانی جوانی و دامه‌زراویه‌وه له چنگی درنده‌ی رۆژگار و رووداوه سامناکه‌کانی رزگار بووه. نه‌ک هر زمان به‌لکوو وابوو میلیه‌تیک خویشی له ناو چوو له ئەنجامی رووداوی که‌متر ناخۆش له‌وه‌ی به سه‌ر کوردا هاتوو.

هرچهند ئیره جینگهی لیکۆلینه‌وه‌ی ئەو هۆیانه نییه که کورد و زمانه‌که‌ی پاراستوو، به‌لام نه‌فوتانی کورد و زمانی باسیک نییه به‌وه‌نده لئی بیه‌وه بلایی وا ریک کهوت و... وا قه‌وما و نازانم چی: هر له‌وه‌نده تیفکره که سوپای ئیسلام فارسه‌کانی پینچایه‌وه له هه‌موو خاکی که ئیستا که پینی ده‌گوتری عیراق تاکه شوینه‌واریکی فارسی تیدا نه‌مایه‌وه و هه‌مووی ورده ورده بوو به عه‌ره‌ب. به‌لام هه‌ریمی کوردستان له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که کورد حکومه‌ت و سپای به‌رگریشی نه‌بوو هر مایه‌وه بو کورد و به کوردی. وا دیاره رووداو تاکه هۆی کار کردن و ئەنجام دان نییه، ئەوه‌ی رووداوه‌که‌ی به سه‌ردا دئ ده‌بیته که‌رتیکی «معادله» ی میژوویی. بو میسال با بلین به‌ردیک به سه‌ر شتیکیدا به‌ربوو: قورسی و سووکی به‌رده‌که و ماوه‌ی سه‌ره‌وژیر بوونه‌وه‌ی کاری خۆی ده‌کا، به‌لام چهند و چۆنی و ره‌قی و نه‌رمی ئەوشته‌ی ده‌که‌ویته ژیر به‌رده‌که‌وه تیکه‌لی رووداوه‌که ده‌بی، ئیتر له نه‌تیجه‌ی به‌یه‌ک که‌وته‌وه‌ی هر دوویان ده‌رده‌که‌وی داخوا کاریگه‌ری ئەمیان یا به‌رگرنتی ئەویان زیاتره. له‌وانه‌یه ئەگه‌ر ئەو شته‌ی خۆی گرت له‌بهر تاوی به‌رده‌که که‌متر نه‌رم با وه‌یا بیه‌یزتر با ورد و خاش بووبا.

گه‌لانیس به‌رانبه‌ری کاره‌ساتی میژوو هر وان: گه‌ل هه‌یه توانای به‌رگری له یه‌کیکی دیکه زیاتره، جا هۆی ئەو زیده به‌رگریه هه‌رچی ده‌بی بابی. مه‌یلکی ئاشکرای فره‌وان هه‌یه له نیوان خاوه‌ند رایاندا بو ئەوه بگوتری مرؤف به تیکراییی چوون یه‌کن، و وه‌ک یه‌ک، مل که‌چن بو یاسای گۆران و پیش که‌وتن و پاش که‌وتن، به‌لام ئەم مه‌یله له چاوه‌گهی «خۆشویستنی مرؤف» هوه هه‌لده‌قولی نه‌ک له واقع وه‌یا له زانسته‌وه: مومکین نییه ئەو گه‌لانه‌ی له جینگهی جیا جیا ژیا بن و رووداوی له یه‌کدی جیا کاری تی کردن، له ئەنجامی هه‌زاران سالی ئەو جیا‌وازییه هر وه‌ک یه‌ک بن له رووی هیز و توانا و قابلیته‌وه.

ئوه‌ی لی‌ره‌دا وا به کورتی و سه‌رییی ده‌لیم له ره‌گه‌زه‌رسته‌یه‌وه نییه و ناچیته پال ئەو فه‌لسه‌فه‌ی دیواری هه‌لاویردن و جیا کردنه‌وه له میانی مرؤفدا دروست ده‌کا: خۆ زور ئاشکرایه میلیه‌تانی دواکه‌وتوو له مه‌یدانی ره‌گه‌زه‌رستیدا ده‌ییکی میلیه‌تی پیشکه‌وتوو هۆی شانازی و

خۆهه‌لدانهوه‌یان نییه. کهواته جگه له‌وه ره‌گه‌زپه‌رستی له‌خۆیدا کاریکی چه‌وته، به‌نیسبه‌ت میلیله‌تی دواکه‌وتوو ده‌چیتته ریزی خۆکوژی‌ه‌وه. ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی منه له‌ده‌رب‌رینی راستی، له‌واوه‌مه‌وه سهر هه‌لدادا که‌وا ریگه‌ی کامرانی دهر ناکا بۆ مه‌لبه‌ندی ئاوات و ئومید ته‌گه‌ر له‌زه‌مینی راستیه‌وه نه‌روا. به‌لای منه‌وه خۆ به‌سه‌هوو بردن له‌واقیع ته‌نجامه‌که‌ی هه‌لدی‌رانه. کلۆلییه. هه‌ر بۆیه‌یشه په‌روام نییه له‌وه که‌ ناوانه‌ به‌پیی داخوازی روون کردنه‌وه‌ی بابه‌ت به‌م لاو به‌ولادا سهر خوار که‌مه‌وه و هه‌ندی جار تا کو‌تایی ریچکۆله‌ییکی فه‌رعی برۆم و له‌وه‌سه‌ره‌وه له‌گه‌ل نه‌ختیک زانیاری یاریده‌ر بی‌مه‌وه ناو شه‌قامی ئه‌سلی نووسینه‌که.

وا لیره‌دا یه‌کینک له‌وه ریچکۆلانه‌ بانگه‌یشتنم ده‌کا تا گه‌شتیکی کورتیله‌ی تیدا بکه‌م.

له‌سه‌ره‌تاوه‌ گوتم ئاخوتن ریزمانی پسپۆرانه‌ی تیدایه، ئیستا که‌ ته‌وه‌ش ئیزافه‌ ده‌که‌م و ده‌لیم ئاخوتن له‌پله‌ییکی یه‌کجار زووی پزانی هۆشی مرۆقه‌وه‌ ده‌ست ده‌کا به‌پیش که‌وتن و ریک که‌وتن. له‌وه‌مه‌یدانه‌دا ئاخوتن ماوه‌ییکی زۆر دریز پیش ده‌که‌وتیه‌وه له‌کرده‌وه و به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی مررف وه‌ک چاندن و مه‌رداری و کشتوکال و پیشه‌سازی و خانوو کردن و ئه‌نواعی هونه‌ر و رستن... بگه‌ر گوشت برژاندن و چیشت لینان. بیویست نییه بۆ میسال هیتانه‌وه بگه‌رینه‌وه بۆ میژووی کۆن و تاریک چونکه‌ ژیا‌نی ته‌ورۆمان پره‌ له‌ میسال: به‌شی زۆری عه‌شایری کورد تا ئیستا که‌ش له‌ خانووی نارپک و پیکی ته‌وتۆدا ده‌ژین فه‌رقیکی چه‌ندانی نییه له‌گه‌ل هیتانه‌ی مه‌ل و لانی هه‌ندی جانه‌وه‌ر.

بۆ خۆم له‌ ناوچه‌ی ناوده‌شت و هه‌ریمی جه‌لک و مه‌لک له‌ قه‌زای رانیه‌ خانووم دیوه‌ به‌رزایی ده‌رگه‌ و بانه‌که‌ی له‌ گویره‌ی بلندی بالایی ته‌و تازله‌ بووه که‌ خانووه‌که‌ی بۆ دروست کراوه، جا ته‌گه‌ر بۆ مه‌ر کرابی ره‌شه‌ولاغی تیوه‌ نه‌چوو. خاوه‌نه‌که‌ی ده‌بوا بالایی خۆی دوو که‌ره‌ت بکا (بچه‌میته‌وه) تا ده‌چوو زووره‌وه له‌ ژووره‌وه‌ش هه‌ر به‌چه‌ماوه‌یی هات و چۆی بۆ ده‌کرا: سهر به‌رز کردنه‌وه و خۆ راست کردنه‌وه له‌ ئیمکاندا نه‌بوو. ته‌مه‌ لانی به‌رزایی، خۆ له‌ لایه‌ن جوانی و ته‌ندازه‌ و هونه‌ره‌وه هه‌ر به‌جاری هه‌یج. ته‌م عه‌شیره‌ته‌ی وا سه‌ره‌تایی له‌ مه‌یدانی گۆرانی ماددی و پیشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تیدا، له‌ قسه‌ کردن و ئاخوتندا ریزمانپه‌رست و ته‌ندازیاریکه‌ تاکی نه‌بی.

با میسالی له‌وه‌ش ئاشکراتر بیتین بۆ روون کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست: مندال هیشتا به‌سه‌ر پیتیان نه‌که‌وتوو ده‌ست ده‌کا به‌گروگالی قسه‌ کردن. به‌ر له‌وه‌ بچی بۆ قوتابخانه‌ ته‌وه‌نده‌ی باب و دایکی شاره‌زا ده‌بی له‌ ئاخوتن. وا بووه له‌به‌ر مه‌له‌که‌ی به‌راورد کردن و به‌یه‌کدی گرتن (مقارنه‌ و مقایسه) مندال دووچاری هه‌له‌ بووه له‌ قسه‌ کردندا: بیستوومه‌ مندال گوتووته‌ی «وه‌رم؟» که‌

ئهمه‌ی اشتقاق کردوو له فیعلی «وه‌ره» له رپی به‌راورد کردن له‌گه‌ل فیعلی دیکه‌دا وه‌ک «بخۆ، بخۆم؟ برۆ، برۆم؟ بشۆ، بشۆم؟ هتد».

ئا ئهم منداله هیشتا نه دهستی قه‌له‌می گرتوو و نه توانیوتی دوو شتله‌ باینجان بچینی له دیراویکدا. ده‌وجا بو ده‌بی مروّف ئاخوتنی زووتر پیش که‌وتووتر بی له به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی؟ وه‌لامی ئهم پرسیاره‌ رچکۆله‌ فەرعیه‌ که‌یه که بانگه‌یشتنم ده‌کا. وه‌ک من بۆی ده‌چم هۆی ئهم زوو و درنگیه‌ له سروشتی ئاخوتنه‌وه‌ هه‌له‌ده‌ستی.

سرنج ده‌ری ده‌خا ئاخوتن براجمرانه (توأم) ی هۆشه. له‌و ساوه‌ هۆش په‌یدا بووه‌ ئاخوتن په‌یدا بووه: هه‌ر بایی ئه‌وه‌ی براجمرانه‌یی‌ک له‌ کاتی زاندا دوا‌ی براهه‌ی دیکه‌ ده‌که‌وی ئاخوتنیش دوا‌ی هۆش ده‌که‌وی. ئه‌و په‌یوه‌ندی ماددی و نیه‌سه‌تی براهه‌تی که‌ له‌ میان‌ی هۆش و ئاخوتندا هه‌یه به‌دی نا‌کری له‌ میان‌ی هۆش و هه‌چ به‌ره‌مه‌می‌کی دیکه‌ی هۆش. ئاخوتن و هۆش ئه‌وه‌نده له‌ په‌که‌وه‌ نزیکن و به‌ په‌که‌وه‌ لکا‌ون هه‌ر ده‌لیی دوو رووی په‌که‌که‌ن، بۆیه به‌ جو‌ریکی عه‌فووی و بی ئه‌رک و خه‌ریکبو‌ون هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه (سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی هۆش پیش هه‌زاران سال یاخود سه‌ره‌تای عومری مندالی) به‌ راده‌ی پزانی هۆش ئاخوتنیش ده‌گه‌شی و ده‌کریته‌وه. وه‌ک هۆش و ئاخوتن به‌ موازاتی په‌که‌دی دین هه‌چ به‌ره‌مه‌می‌کی دیکه‌ی مروّف به‌و موازاته‌ نایی له‌گه‌ل هۆش.

هه‌مان سروشتی ریک خستن و ریز کردن و ده‌ستوور دانان که‌ هۆش هه‌یه‌تی ئاخوتنیش راسته‌وخۆ ده‌یی: هه‌ردووکیان له‌ په‌که‌ سه‌رچاوه‌ هه‌له‌دینجن. ته‌نها زمانه‌ بتوانی هه‌موو ورته‌ و خورته‌ و خه‌یال و وه‌سواسی هۆش ته‌رجه‌مه‌ بکا به‌ جو‌ریکی پیت به‌ پیت و له‌ هه‌مان کات. جگه‌ له‌ زمان ئه‌مرازیک یا ئه‌ندامی‌کی له‌ش یا هه‌ر هۆیه‌ک بی ناتوانی راسته‌وخۆ و کوتومت به‌ پیی جو‌وله‌ی هۆش ده‌ست هه‌لینج واتا ده‌ربری. تو له‌وه‌ گه‌ری دوا‌ی هه‌زاران سال له‌ گو‌ران و پیشکه‌وتن مروّف گه‌یشتۆته‌ په‌یه‌ک له‌ ژیری و شارستانه‌تی بتوانی به‌ هۆی ره‌سم و هه‌له‌کهندن و مۆسیقا و دانس و ره‌مز ته‌عبیر له‌ ده‌روونی بده‌نه‌وه، چونکه‌ ئیمه‌ قسه‌ له‌ سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی مروّف و مروّفایه‌تی و هۆش و را‌گه‌یاندن ده‌که‌ین نه‌ک له‌ په‌له‌که‌شاوه‌کانی پیشکه‌وتنی. به‌لام له‌گه‌ل ئهم هه‌موو پیشکه‌وتنه‌ و دا‌هینان و ته‌کنیکه‌شدا که‌ مروّف پیکه‌یه‌تاوه‌ دوو جیا‌وازی گه‌وره‌ هه‌یه له‌ میان‌ی ئاخوتن و هۆیه‌کانی دیکه‌ی ته‌عبیر.

په‌که‌م: وه‌ک ئاخوتن به‌ ئاسایی و ئاشکرای و ده‌سه‌جی، واتا و مه‌به‌ستی هۆش ده‌رده‌بری هۆیه‌کانی دیکه‌ به‌و جو‌ره‌ و نزیکن له‌و جو‌ره‌ ئاماده‌ی واتا را‌گه‌یاندن نین. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، به‌لکو‌و هه‌ر ناتوانن به‌ هه‌چ جو‌ریک وه‌ک ئاخوتن بین به‌ ئه‌مراز‌ی خو‌ش ج‌لوه‌ی ریزمانی و

سهلیقهی بۆ تهعبیر: نه خه لک ههموو دهبن به رسام و پهیکه تراش و موسیقار، نه هیچ پارچهییکی هونهری ئه و هونه رانه له واتاییکی تایه تی مه حدود به ولاره به دهسته وه ده دن: پهیکه ریک که واتای «ترسان» بیه خشی ئیمکان نییه بیی به «ترسام، ترسه نوک، مه ترس، ترس و لهرز، مه یانتر سیننه، ترساندمت.. هتد» و تیکه ل به رشته بیی و به شداری بکا له واتای جورجور. ههروهها پارچهییکی موسیقا و رهسم و دانیش..

دووهم: هه رچهند هوی جیا جیا بۆ تهعبیر پهیدا بووی دیسانه وه وهک ئاخوتن نین که شان به شان و جۆت له گه ل هۆش بین و له سه ره تایی عومروه مرۆف فیریان بیی وهک فییری ئاخوتن ده بی. ئه و هۆیانهی که تازه به تازه پهیدا دهبن بۆ تهعبیر گه لیک زه حمه تتر و گرییاووترن له کشتوکال و راو و میوه چنن و به قالی و قه سای. تاک تاکه نه بی خه لق هه ر نایانزانی و فیریان نایی. بگره تیشیان ناگا.

برایه تی و خزمایه تی ئاخوتن و هۆش نهک هه ر له رووی ریکی و دهستور خوازییه وه، به لکوو له باری «سلبی» شه وه خۆ ده نویتی: له ئاخوتندا «استثناء» و ناریکی و چه وتی ده رده بری، ههروهها هۆشیش به سه هوو ده چی و بریاری هه له ده دا و باوه ری چه وت دادیتی.

هه له و چه وتی باوه ر و ئاخوتنیش که پهیدا بوون تا راست ده کرینه وه وهیا ده سرپینه وه زۆره کی زۆری ده وی. ههروههاش تی هه لچوون بۆ گه یشتن به سه ر رشته ی ئه و چه وتی و هه له یه له بیر و باوه ر و ئاخوتندا ئه وه نده دوور و قوولمان ده با سه ره ده ری لی نه که ین: له فه رزی مه له وانی ئه و گو مه ش بیین و بمانه وی بگه ین به چاو گه ی سه رووی باسه که له م مه قاله یه دا هه ر نایگه ینی. که واته با لی ره به ولاره بچینه سه ر ریبازی ئه سللی نووسینه که و پیشه کی و لابس و تمهید وازبینین.

وهک زانینی سه ره تایی وایه مجادله هه لئاگری که ده لیم زمان بۆ ده برینی واتا جگه له وشه و رسته ئه نوعی پیت و ئه مرایش به کار دیتی. مه بهس له «پیت» لی ره دا پیتی «املاء» نییه به لکوو پیتی ریزمانیه که هه ندی جار نرخی ناوی ده بی چونکه مومکینه پیتیک بی به راناو وهک له گوته ی «دیتم» دا پیتی «م» بۆ شه خسی یه که م ده گه رپته وه و ده لاله تی «مرۆف» ی هه یه.

ده بیینی له نووسین و ئاخوتندا به گۆرین وهیا زیاد و که م کردنی پیتیک له وشه وهیا رسته دا واتا به ته وای ده گۆرئ وهک که چ، که چه - مشت، مشت - نووسین، نووسیم - هتد). له زمانی عه ره بیدا ئه و پیتانه ی که ده خرینه قالی وشه وه وهیا لی ده قرتین بۆ پهیدا کردنی واتای تازه و جور جور له هه مان وشه «أنسیتموها» پیک دینن. به زیاد کردنی یه کتیک یا زیاتر له و پیتانه و هاتنیان بۆ ناو وشه له عه ره بیدا ئه وه نده وشه ی تازه پهیدا ده بن نایینه ئه ژمار وهک «کتب، کاتب،

کتبوا، اکتتاب، استکتب، مکاتبه، مکتب، مکتبه، مکتوب، اکتبوا، یکتبون، کتابة..» تا بهدوای کهوین لئی نابینهوه.

له کوردیشدا کۆمهلیک پیت هه ن دینه ناو وشهوه بۆ پهیدا کردنی واتای تازه. هه چهند ئه و پیتانه تا ئیستا کهس نهیزماردوون وه ک هی عه ره بی، به لام سرنجیکی سه ریپیی ده ری ده خا ژماره یان له و نۆیه ی «أنسیتموها» ی عه ره بی یه کجار زیاتره. وا ده بی یه ک پیت، واش ده بی له یه کیک زیاتر پیکه وه دینه ناو وشهوه و مانای ده گۆرن وه یا لئی زیاد و که م ده که ن. بۆ مه به سی روون کردنه وه چهند میسالیکی دینه وه: «کوشتن. کوشتی. کوشتمان. کوشتووه تی. کوشتیان. کوشستان. کوشتنه وه. ده کوژی. بکوژی. بکوژه» له م وشانه دا پیتی «ن، ی، م، ا، ه، و، د، ب» هاتنه استعماله وه و به شدار بوون له پیک هاتنی واتای تازه دا، سه ر ژماریشیان 8 بوو. «پوول. پووله کی. بی پوول. به پوول. پوولدار. پوول به پوول.» یا خود «نووسین. پینووس. نووسه ر. نووسراو» یا خود «کردن. هه ل کردن. لی کردن. دا کردن. را کردن. پی کردن. کردنه وه» بۆ خۆت پیتی تازه هاتوو بۆ ناو وشه کان بژمیره و خه ریکی میسالی دیکه به تا ده گه ی به هه ژماری هه موو ئه و پیتانه له کوردیدا دینه ناو وشه وه ده بن به هۆی دارشتنی (اشتقاق) وشه ی تازه.

له م گوته ره دا نووسینه که مان ته رخا ن کراوه بۆ باسی رۆلی «ی» له ریزمانی کوردیدا چ به ته نیا چ له گه ل پیتی دیکه دا بیه ناو وشه وه و به شدار بی له ده برپینی واتا یا له دا هیتانی واتای تازه دا. ده بی پیشه کی ئه وه نده بلیم ئه م باسه تا ئیسا، وه ک گه لی باسی دیکه، له سه ری نه نووسراوه یا خود من نه مدیوه کهس له سه ری نووسی بی. کاریکی من لیره دا ده یکه م سه ره تای لیکۆلینه وه ییکه قوولایی و پانایی ته وای هه یه و گه یشتن به و په ری باسه که پیوهستی به سرنج دانیکی دوور و دریز و به راوردیکی فیلۆلۆجی پسپۆرانه ی فراوان هه یه. ره نگه بۆ دۆزینه وه ی ته علیلی هه ندی جوړ له به کار هیتانی «ی» له کوردیدا نووسه ر ناچار بی بگه ریته وه بۆ سه رده میکی کۆنی زمانه که له وه بتوژیته وه داخوا ئه و پیه له و زمانه دا که کاریان کردۆته سه ر زمانی کوردی وه زعی چۆن بووه چی به سه ر هاتوو به لکوو له م ریگه یه وه بگا به سه رچاوه ی پهیدا بوونی یه ک له جوړه کانی به کار هیتانی ئیستا که ی. ئه م دوور و قوولیه له په راویزی باسه که ی من به ده ره. ئه وه ی لیره دا ده یخه مه به رچاوی خوینه ر به کار هیتانی «ی» له زمانی قسه پی کردنی ئه ورۆماندا. هه لبه ت روون کردنه وه ی چهندوچۆنی ئیستا که ی زمانه که مان ریگه ی عه ودالبوونی سه ره وژووری میژوویی کویر ناکاته وه و ماوه ش له کهس نابری بۆ هه ول دانی ته واو: ره نگه پیچه وانه ی ئه مه راست بی به و مانایه که هه ل کردنی مۆمیک هه رچه ندی کزیش بی که م و زۆر تیشکیک ده پرژینی به ده رووبه ری خویدا. گه رچی که موکووری و هه ل هه ی و هه یه له نووسینه که مدا به وه نده دل خۆش ده بم که سرنجی زمانه وانی کورد و کوردیم راکیشایی بۆ ئه م باسه و به مه دا لایه نیککی مه یله و شرایه وه ی زمانه که م خسیته به رچاوی.

با ئهوهندهش بلیم لیره دا پیتی «ی» هه موو جوړه کانی ده گریته وه چونکه له راستیدا هه موو هه «ی» ن هه رچه ند له لاتینی بو هه ر جوړه «ی» ه وینه ییک دانراوه. سروشتی «ی، و» ئه و جوړ جوړیه هه لده گری ته نانه ت له م رووه وه هه ردووکیان خو له پیتی «ا» یش جیاواز ده که نه وه که ئه میش وه ک ئه وان پیته بزویته و له عه ره بیدا به هه رسپکیان ده گوتری «حروف العله».

وه ک له پیتی «ی، و» قووچاو و کرایه وه هه یه له پیتی «ا» دا ئه م دوو چه شنیه نادیتری و ئیمکانی دیتنیشی نییه. ده لپی «په نیر، هه ولیر- روژ، روومه ت» به لام بو «ا» هه ر ئه و ده نگه هه یه که له وشه ی «مانگ» ده بیستری. باسی سروشتی «ی، و» و جوړه کانیان و «یه کبوون» ی هه موو جوړه کانیان و ئه و ده مه ته قه ی له سه ر ئه و باسه وه هه لده ستی لیره دا جینگه ی نابیته وه و ده بی وه ک سه ره باسیکی «فونه تیک» قسه ی لی بگری. به ئاواته وه م زمانه وانیکی کورد له م باسه پر له ززه ته بدوی و تا دوا دلۆپ، مه وزووعه که هه لگوشی.

پیتی «ی» سروشتیکی نه رم و شلی هه یه له سه ر زمان سووک دی. ئه م نه رم و شلیه وای کردووه پیتی «ی» به ئاسانی بیته ناو وشه و به ئاسانی بسوی و بچیته وه. وه ک لیره به دواوه روونی ده که مه وه، کورد ئه م لایه نه ی به سه ليقه هه ست پیکردووه و به جوړیک له گه لیدا ره فتاری کردووه هه ر ده لپی به (صراحه) تیمان ده گه نیی و پیمان ده لی مامله تم له گه ل پیتی «ی» دا مامله تیکی تایبه تیه، نه که ن لی به سه هوو بچن. بو خاتری ئه م تبیینیه م له ناو زنجیره ی باسه که دا ون نه بی و نرخه نه دۆرپیتی، لیره دا له سه ری ده روم تا لیی ده بمه وه ئه و جا ده گویمه وه بو ئالقه ییکی دیکه له زنجیره که دا.

گوتم پیتی «ی» نه رم و شله به ئاسانی دیت و ده چیته وه. هاتنی بو ناو وشه و رسته مه وزووعی ئه سللی نووسینه که مه تا کوتایی باسه که ده یخوینیته وه به لام سوان و تیچوونی ئیستا که به جوړیکی سه ره بو خو لیی ده کۆلینه وه.

ده زانین زمانی کوردی بو وه سف و ئیزافه و شه خسی سییه م له فرمانی مازی تیپه ردا (فعل ماض متعد المفرد الغائب) پیتی «ی» به کار دیتی: «به ردی ره ق- کراسی بارام - کردی و چاندی».

لیره دا وشه کان کوتاییان هاتووه به پیتی ده نگدار «کراس، به رد، کردن، چاندن». ده و جا با بزانیان که وشه ی «موصوف یا خود مضاف» یا فیعلی تیپه ر کوتاییه که ی پیته بزویتی «ی» بوو پیته بزویتی «ی» ئیزافه و وه سف و شه خسی سییه می به دوا دا هات کورد چی کردووه!

له وشه ی «ترۆزی و ماسی و دزین» پیته بزویتی «ی» کوتاتییه. با ئیمه وه سف بو «ترۆزی» و ئیزافه بو ماسی بینین و دزینیش بخه یه پال شه خسی سییه م له مازیدا.

دهلین «ترۆزی ناسک، ماسی زهلم، بارام دزی». پیویست نییه من بلیم، ئاشکرایه کهوا له قسه کردن دا «ی» وهسف و ئیزافه و شهخسی سییه م به هیچ جۆریک ده رناکهوئ و دریزایی «ی» که ی کۆتایی وشه که زیاد و کهم ناکا. چ بلینی «ترۆزی خۆشه» چ بلینی «ترۆزی ناسک» فهرفیک به «ی» که ی ناکه ی و له ههر دوو حالیشدا دریزای ده که به وه، خۆ مه علوو میسه رسته ی «ترۆزی خۆشه» پیته بزوینی «ی» ی ئیزافه و وهسفی تیدا نییه تا بگوتری بویه به قهدهر «ترۆزی ناسک» دریز بۆتهوه.

واقع ئه وهیه «ی» که ی ئیزافه و وهسف له قسه کردندا کهم و زۆر خۆ به دیار ناخهن و به تهواوی له ناو دهچن. لیره دا چاو له وه بپۆشه من ههر میسالی وهسف دیتمه وه و ده لیم «ترۆزی ناسک» چونکه فهرفی ئه م و «ترۆزی ههولیر» نییه حوکمی ههر دوویان یه کیکه. بۆ شهخسی سییه میسه چ بلینی «بارام نووسی» چ بلینی «بارام کردی» له ههر دوو حالدا دریزایی «ی» که له کۆتایی ههر دوو فه رماندا به قهدهر یه کن. دیاریشه وشه ی «کردی» که له چاوگی «کردن» هه وه هاتوو به ئه سل «ی» له کۆتاییدا نییه تا بلین بویه ئه ویش وه ک وشه ی «نووسی» دریز بۆتهوه. به لئ گومان له وه دا نییه کورد بریاری داوه که «ی» شهخسی سییه م و ئیزافه و وهسف کهوته دوا ی پیته بزوینی «ی» وه ده بی بقرتی. به لام زۆریه ی نووسه رانی کورد ئه م «ی» هه قرتاوه ئیعدام کراوه زیندوو ده که نه وه و دهینووسن، به لگه شیان ئه مه یه گویا به پی ریزمان ده بی «ی» هه بی ئیتر ئه گه ر له قسه کردندا خۆ به دهر نه خا له نووسیندا ده بی بگه رپته وه نه کا دهستووری زمانه که تیکچی.

جاری له پیتشه وه با ئه وه بلیم ئیمه که زانیمان به ئه سل «ی» هه یه و ئه م راستیه مان خسته ناو کتیبه کانی دهستووری زمانه وه لزووم نامینی ترسی تیک چوونی دهستوور وه یا توهمه ی نه زانین هانیان بدا له و ناوه دا «ی» یه ک قوتکه ی نه وه. ئه گه ر ئه و ترسه یه خه گیرمان بی و بمانکا به دیلی خۆی ده بی له قسه کردنیشدا چاریکی ئه و ترسه بدۆزینه وه، خۆ ئیمه به ئاخوتن سه د ئه وه نده ی نووسین زمانه که مان به کار دیتین فایده ی چی ئه م «ی» یه نازداره جاریکیان به نووسین زیندوو که ی نه وه و سه د جارن له ئاخوتندا بیمریتین. دوور ناینم رۆژه ک له رۆژان پینشیاریک بلی که له قسه کردندا گه یشتیه «ی» ی قرتاوه برۆیه کت هه لته کینه تا بیته نیشانه ی هه بوونی...

وه نیه من ببری ببری دانانی نیشانه له جیی پیویست له نووسیندا په سند نه که م، به لام نابی ئه و کاره بیلزووم بی. خۆ به نیسه بت ئه م «ی» یه قرتاوه ئیشاره ت دانان نه ک ههر بیلزوومه به لکوی دزی ئیراده ی خاوه نی زمانه که یه که میلله تی کورده، چونکه ئیراده ی کورد ئه وه یه که له ئاخوتندا «ی» دهر نه کهوت ناشی به هیچ جۆریک دهر کهوئ یا خود با بلیم دهر نه کهوتن «ی» له

ئاخواتندا به گوپرهی ئیراده و بریاری ئاشکرای گهلی کورد مانای ئیعدام کردنی دهبهخشئی. بهلگهش بو ئیسپات کردنی ئەم بریاره کهم نییه.

یه کهم: دهزانین له کوردیدا جوړیک له جوړهکانی دارشتنی ئیسمی مهعنا Abstract له ئیسمی مادهوه زیاد کردنی پیته بزویئی «ی» تیزه له کوٹایی وشه. دهلیی «چاک – چاک، خووش – خووشی، سهوز – سهوزی». دهبا له کوٹایی وشه که پیته بزویئی «ی» ی تیز بو «وهک سپی، برسی» ئاخو بو دارشتنی ئیسمی مهعنا چی دهکهین؟

به پئی قاعیدهی ئیزافه و وهسف و شهخسی سییهم که لیتره به پیشهوه لیی دواين دهبوا له دارشتنی ئیسمی مهعناشدا وشه که وهک خوئی بمینیتتهوه، ئەو «ی» یه که بو ئیسمی مهعنا زیاد دهکری له قسه کردندا خو بهدهر نهخا و تیپچی. کهچی خاوهنی زمانه که لیتره دا بریاریکی زور جیاوازی داوه کهم و زور له گهل دهستووری ئیزافه و وهسف شهخسی سییهم په یوهندی نییه: چونکه مهبهستی ئەوه نهبووه «ی» که بغهوتی «سیغه» ییکی تایبهتی داناوه بو ئەوه ههم ئیسمی مهعناکه دروست بی و ههم «ی» که پپاریزری. فهرموو سهیری ئەم میساله بکه:

دهلیی «زهرد – زهردی، شین – شینی، سهوز – سهوزی» بهلام له گهل «سپی» دا کاریکی دیکه دهکهی و دهلیی «سپی، سپیهتی». خو به پئی زاهیری دهستووری «نووسی» و «ترۆزی ناسک» دهبوا لیترهشدا ههر بلئی «سپی» و یئیه کهی ئیسمی مهعنا ئیعدام کهی.

دهلیی «تیر – تیری» کهچی دهلیی «برسی – برسیهتی، ههنديکیش دهنووسن برسی یهتی». دهبوا وشه ی برسیش له ئیسمی مهعنا دا ههروهک خوئی بمینیتتهوه «ی» یه تازه که تیپچی.

دهبینی لهو حالانه دا خاوهنی زمانه که ری نه هیشتنی «ی» کهی نه داوه خو ئە گهر بهرزه وهندی دیا یا ئاره زووی کردبا کهس مهعنی نه ده کرد له ئیعدام کردنی، ئەوسا من و توش بو خه مان له نووسیندا وهستاییمان به خه رج دهبرد و «ی» یه کمان قوت ده کردهوه وهک کیلی قه بر و ده مان نووسی «برسی – ی، سپی – ی».

دووه م: له حالی نیسبه تیشدا وهک مهعلوومه پیته بزویئی «ی» ی تیز دهخریته کوٹایی وشه وه وهک «شاره زووری، ههولیری، نهجهفی». ئەوهنده هیه ئە گهر کوٹایی وشه که بزویئی «ا، وو، و، ی، ه» بو له بهر ناچاری «ی» یه کی دهنگدار Consonant دهخریته میانی ئەو پیتانه و «ی» ی نیسبه تهوه تا ئیمکان هه بی تهله فوز بکری چونکه پیته بزویئ هه لئاگری پیته بزویئیکی دیکه ی بچیتته سه ر. دهلیی «خورما – خورمایی، بانه – بانهی، شنۆ – شنۆی، لادی – لادیی، مازوو – مازووی». ئەدی ئە گهر کوٹایی وشه که پیته بزویئی «ی» ی تیز بوو (ئو پیته به پئی بریاری

